

VOL : 3

ISSUE 1

AUGUST 1991

DR. PHILLIPS MEMORIAL
NUMBER

The Patrician Sunshine

OB

SP

University of Jaffna

610
PHI

249850(AR: MAIN)

ASSOCIATION

ST. PATRICK'S COLLEGE
JAFFNA

59, ST. PATRICK'S ROAD
JAFFNA
SRI LANKA

610
PHZ
AK

927

*A Token
of
Love and Gratitude
to*

ARCHIVES

Dr. J. P. C. Phillips M. B. B. S. D.

Born :	19th March 1932
Graduated :	December 1961
Dispensary & Nursing Home opened :	8th April 1965
Married :	15th September 1969
Made J. P. :	10th August 1982
Died :	31st May 1991

University of Jaffna
249850

Library

ARCHIVES

on the occasion of his 100th Day Remembrance

SEPTEMBER 7, 1991

249850

249850

SEPTEMBER 3, 1881

on the occasion of the 100th anniversary of the birth of the late President of the United States

RECEIVED

Dear Sir:
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 28th inst. in relation to the proposed purchase of the land for the proposed site of the new building for the National Academy of Sciences.
I have the honor to inform you that the same has been referred to the proper authorities for their consideration.
Very respectfully,
Yours,
J. D. P.

Our Beloved Pontiff

ARCHIVES

ARCHIVE

His Holiness Pope John Paul II
to whom we pledge
Our filial Love & Loyalty

CONTENTS

	PAGE
1. Editorial	5
2. Message from the Bishop of Jaffna	9
3. Message from the Bishop of Trinco-Batticaloa	10
4. Message from the President, OBA	11
5. A Great Catholic Leader	12
6. A Noble Parishoner of St. Mary's Cathedral	14
7. Dr. Phillips — a A Model Pioneer	16
8. Dr. J. P. C. Phillips — My Kinsman	17
9 A Patrician of Great Calibre	19
10. மறக்கவும் முடியுமா?	20
11. A Pleasing Contemporary	21
12. மனதில் நிறைந்த மக்கள் தொண்டன்	24
13. Phillips the Physician	26
14. யாழ். உதைபந்தாட்டத்தின் வளர்ப்புத் தந்தை	31
15. Fr. Long — a great educationist	33
16. என் அன்பிற்கும், மதிப்புக்குமுரிய டாக்டர்	35
17. Dr. J. P. C. Phillips	36
18. Appreciation of the late Dr. J. P. C. Phillips	37
19. அமரர் பற்றிய என் நினைவுகள்	39
20. Dr. J. P. C. Phillips	40
21. ஆட்டம் முடிவெய்தியது	41
22. Phillips — the man I knew	42

	Page
23. நெஞ்சம் மறப்பதற்கில்லை ...	43
24. எங்கள் ஐயா! அமரர் டாக்டர் J. P. C. பிலிப்ஸ் ...	44
25. மனிதருள் மாணிக்கம் ...	45
26. யாழ். உதைபந்தாட்டத்தின் தந்தை ...	46
27. கலாநிதி J. P. C. பிலிப்ஸ் ஜே. பி. அவர்களின் ஆளுமை	48
28. The Secretary's Impressions ...	53
29. Acknowledgements ...	55
30. Ten Beatitudes ...	56

★

★

★

THE EDITOR

DEATH OF A TRUE PATRICIAN

"Pitiful end of the men that love life" "But my life God will rescue from the power of that lower darkness, a life that find acceptance with Him.....Short is man's careless enjoyment of earthly goods. Man is a breath that passes. To Thee Lord, Mercy belongs; Thou wilt repay every man the rewards of his deeds."
(Psalm 48:14, 16, 21 & Psalm 61:10 & 13)

THE "Patrician Sunshine" mourns with profound grief the sudden death of its founder and benefactor, and extends its heartfelt sympathies to his bereaved family. The 'P. S.' was founded by the late Dr. Phillips in 1986 when it was suggested to him by the present Editor. This name – a brain wave of his to remind Patricians of the Old 'B.S.' – unfolds one of the pleasing aspects of the great personality of Dr. Phillips. A personality of pent up sunshine that struggled to burst out and flood the world – the world in which he moved.

Like Fr. Long his great Rector and mentor and whom he adored almost as a demigod, he was a power in Jaffna – an immense power for good – as immense as his cheerful and wonderful personality bursting into smiles and laughter like bottled Sunshine. We are reproducing elsewhere in this issue an article on Fr. Long by the late Mr. C. X. Martyn which appeared in the Ceylon Daily News on the occasion of the release of a postage stamp in honour of Fr. Long by the Sri-Lankan Government. This is partly a posthumous honour we wish to bestow on Dr. Phillips who himself followed in the footsteps of his great Rector by putting service above self.

Man knows not what a day, nor an hour, nay a minute may bring forth. It was just a few months back that the supreme optimist Dr. Phillips was with us, the spruce smiling Phillips, the prince of stimulators. We are not to write too much about this great human dynamo. This has been amply and ably

done by the numerous very fine and very nice messages and glowing tributes in this magazine. We are only to say what a true Patrician he was!

Dr. Phillips was the very embodiment of the Patrician Motto 'Fide-et-Labore'. No one can gainsay that he was indeed a true Patrician in every sense of the word and being imbued with it shaped and fashioned his life on the true spirit and letter of the College 'Motto' "FIDE-ET-LABORE"—by faith and by labour. Yes, he truly lived by faith; faith in God, faith in the goodness of man and faith in himself. His was a faith as said in the Legion Prayer: '..... firm and immovable as a rock through which he rested tranquil and steadfast amid the crosses, toils and dissapointments of life; a courageous faith which inspired him to undertake and carry out without hesitation great things for God and for the salvation of souls.' A man of indomitable spirit, in the face of many grave situations involving proud and conceited men and women, Dr. Phillips was a 'Fides Intrepida' a man of fearless faith. In the true spirit of faith as a true Patrician and by dint of hard labour he set himself to ennoble his fellow men.

The love this man, this true Patrician bore for his Alma Mater and the O. B. A. is more than words can describe. We were astounded and amazed at the tremendous amount of enthusiasm he showed at the issue of the Fr. Long stamp and for the publication of the stamp Souvenir. It was obvious he was determined to prove what a true Patrician should be and to live up to the ideals of the 'Motto' of the O. B. A. "Pro Veritate et Justitia.". Yes he was dedicated to Truth and Justice and upheld them both even to the extent of risking his own reputation. In an age witnessing the havoc and desolation of disintergrating systems, traditions, and beliefs, this stand was indeed Patrician. In a world where people live false lives, where the diabolic and the wicked. are presented as the paragon of virtue, Dr. Phillips was a true beacon light.

With the death of the Senior Vice President Dr. Phillips many critics may have entertained the thought, in view of the prominent part he played, that both the O. B. A. and the Patrician Sunshine were bound to fold up. But this fine memorial Souvenir in your hands will we are sure give the lie to such a thought and prove that with Dr. Phillips' spirit moving us the great Patrician family is surely going to grow from strength to strength. Hence, we offer this Number a a souvenir and as a tribute of love and gratitude to all that he has been to us, the 'P.S.', St. Patrick's and the whole Patrician Family. Even with our little world careening wildly down the track to ruin, we may hope that steady hands and courageous hearts will gain control and steer us again on the road to peace. We shall miss this great Justice of the Peace, who strove and strove ceaselessly in the pursuit of Justice and Peace, of Honour and Truth and to alleviate pain and suffering. Words cannot adequately describe the help and encouragement given to the 'P.S.'

by this prince of animators. What was said of the Elder Pitt might well be said of Dr. Phillips both literally and metaphorically: "No man ever entered his room who did not come out a new man." He had a special corner for the 'P.S.' and 'P.S.' owes so much to him that it is - to use a stereo type phrase - its bounden duty to express its sorrow in a special manner, and it does so with immense grief. As tears well up in our eyes these words of Jawaharlal Nehru and Sarojini Naidu come to our minds: "The light has gone out of our lives and there is darkness everywhere." - J. N. "How can he die, who through his life and conduct and sacrifice, who through his love and courage and faith has taught us that the spirit matters and not the flesh?" - S. N.

Dr. Phillips has joined the immortals. He was a militant who belonged to the Church Militant. He has fought the good fight and triumphed to be in the Church Triumphant. We are sure he will find a special place in the Valhalla of the nation's heroes and its illustrious dead. Perhaps Dr. Phillips would want us to remember these words from Thomas Gray's Elegy to show us life's nothingness.

'The boast of heraldry, the pomp of power,
And all that beauty, all that wealth e'er gave,
Awaits alike th' inevitable hour:-
The path of glory lead but to the grave.'

And perhaps wishes too that this be his epitaph:
'Here rests his head upon the lap of earth.
A man to fawn and to fear unknown;
Fair science frowned not on his humble birth,
And melancholy marked him for our own.

Large was his bounty, and his soul sincere;
Heaven did a recompense as largely send:
He gave to Misery all he had, a tear,
He gain'd from Heaven, 'twas all he wish'd, a friend.

No farther seek his merits to disclose,
Or draw his frailties from their dread abode,
(There they alike in trembling hope repose)
The bosom of his Father and his God.'

In valediction we'd like to quote the words of Sir Winston S. Churchill with a very slight modification: "Never was so much owed by so many to this one single man!". Goodbye, dear friend, and God rest you till we meet again at Jesus' Feet.

W. J. P. Gnanaretnam
Editor

Message from

His Lordship, the Bishop of Jaffna

THE untimely death of Dr. J. P. C. Phillips is indeed a great loss to the church in Jaffna and to the Tamil community. He has been in the forefront of many activities in the social and religious field, besides his eminent position as a medical practitioner.

Dr. Phillips was an exemplary catholic. Being steeped in catholic tradition, he offered himself whole-heartedly to the service of the church. For many years in succession, he served as the President of the Laity Council, and of various other religious associations with much dedication and faithfulness. As a prominent member of the parish council of St. Mary's Cathedral, Jaffna, he directed its activities successfully placing his various talents and energy unreservedly at its disposal.

He was a distinguished Old Boy of St. Patrick's College and served his Alma Mater as Vice-President of the Old Boys' Association in Jaffna. He was mainly responsible for establishing the Patrician Institute of Higher Studies and Patrician Industrial Institute, which is helping the youth of Jaffna to train themselves for suitable employments. He functioned as Chairman of the Institute till his death.

He was a man full of enthusiasm and optimism. His involvement in the various spheres of social activities marked him out as one who had the interest of the community at heart. The conferment of the title and honour of "Justice of the Peace" by the Government was a clear acknowledgement of his noble deeds.

While acknowledging with gratitude the yeoman services he rendered to the church and community in Jaffna, we offer our deepest sympathies to his widow and children and pray God that He consoles them and grant eternal rest to His faithful servant Dr. Phillips.

Bishop's House,
Jaffna.

11-07-1991

Bishop of Jaffna.

Message from

The Bishop of Trinco-Batticaloa

I am glad to avail myself of this opportunity to pay my tribute to an eminent citizen of Jaffna and a lover of his people in the person of late Dr. J. P. C. Philips.

He being a Medical Practitioner by profession, devoted his time, energy and skills to the service of his people... absolutely not interested in party politics. Be it sports or social work such as technical education or religious field, where he was leader of the Laity Council, he always gave of his best by his leadership and example without vying for honours. Service was his motto.

Having had the privilege of knowing him and working with him very closely while in Jaffna, I must admit that Jaffna has lost a brilliant star that lit the paths of its people during the darkest and most critical period of its history. The Church has lost an ardent and exemplary champion of its cause. St. Patrick's College has lost an eminent old boy who was a pillar of strength at all times. In short the untimely demise of Dr. Philips is an irreparable loss to the public of Jaffna.

May his soul find its reward in the Lord and may the Almighty be the consolation for his bereaved family.

✠ **Joseph Kingsley Swampillai**
Bishop of Trinco - Batticaloa

Bishop's House,
Batticaloa.
12-07-1991

Message from

The President OBA, Rev. Fr. G. A. F. Joseph

SOME are born great, some others die great. Doctor J. P. C. Phillips, lived great. During his life time he performed even small deeds, spoke even simple words, suffered even great sorrows, all with a noble heart, full of love. He had a heart truly greaat and gracious that was also tender and compassionate.

There dominated in him a generous concern for the welfare of the college, the church, the community, and for the good of all he associated with. There was humaneness in the execution of his great designs whether as a devoted doctor, or as a loyal Old Boy of the College or as a noble citizen. In moments of great achievements and success he showed a remarkable degree of moderation and unfeigned simplicity.

He, as senior Vice-President of the OBA, placed service above self and continued to be actively engaged in all the activities of the association until the end. I shall not hesitate to say that he was the moving spirit and live-wire of this association for over 15 years. His loss will be greatly felt for many many years to come by all the members of the great Patrician Family.

May the Good Lord reward His faithful servant, Dr. J. P. C. Phillips, and comfort his bereaved family.

Francis Joseph

A Great Catholic Leader

MY association with the late Doctor J. P. C. Philips began at St. Patrick's where we both were students. Even then he had developed the special leadership qualities and was a popular student interested in a variety of College activities.

He always wanted to serve his Alma Mater, his people and his native place. He embraced everyone and everything that came within his view and never tired of supporting and uplifting them. He was a man of all seasons and for all people. His indefatigable nature and perseverance made all that he undertook to become a success. His interests were manifold and to everyone of them he offered personal and full attention.

The Good Lord was with him and blessed him and all his undertakings. His deep and living Faith in the Lord and his manifold involvements and attachment to the Church were visible and made him a dedicated and fully committed Christian Leader of a high calibre. He accomplished much within the limited time the Lord allowed him proving himself a "good and faithful steward".

His contribution to the diocese and to the Cathedral Parish in particular can never be equalled. As the President of the Jaffna Diocesan Union, the undisputed leader of the Laity, he carried out his duties with distinction and a sense of dedication, often representing the Diocese at the National Catholic Union of Sri Lanka, where he spotlighted the position of the Church and the people of the Diocese during the turbulent days.

I have a sacred duty to mention here of his great contribution in the completion of St. Mary's Cathedral building. This great work could not have been completed without the tireless work, great enthusiasm and intense activity of Doctor Philips who served as the Chairman of the Building Committee together with the members. He played a dynamic role especially in raising funds and organising Bazaars, Carnivals and other activities. He infused much enthusiasm and an abiding interest in the parish of the Cathedral towards building, decoration and maintenance of the Cathedral Church, in the hearts and minds of the Cathedral Parishioners.

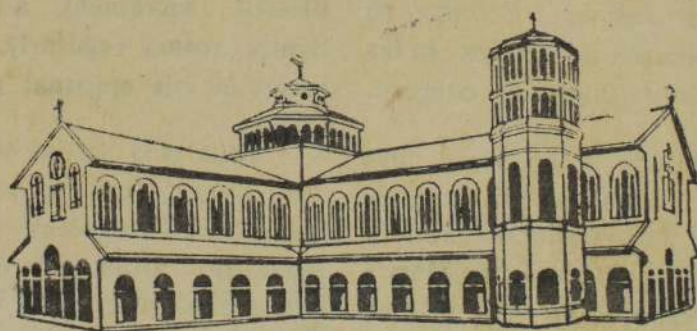
We are all deeply indebted to him in many ways and we earnestly pray to God to reward him amply for his fidelity to the Mother Church, and for his exemplary life of faith and good works. May his great soul rest in the true peace and joy of the Blessed.

He has left a vacuum in the leadership of the Catholic Laity which cannot be easily filled. We humbly pray that inspired by his life and work, others will rise up to fill in his place in the Laity among our people of God.

I also wish to convey his bereaved wife and children our deep sorrow at his untimely death and our abiding gratitude for all that he was to us all.

Bishop's House
Jaffna
17-7-1991

Fr. J. P. E. Selvarajah
Chancellor & General Secretary
Diocese of Jaffna.

A Noble Parishioner of St. Mary's Cathedral

A few months before that fateful day of Dr. Phillips' death in Madras on 31-5-1991, I had the occasion to visit him in Jayawardenepura Hospital in Colombo. It was a meeting that I cannot forget in my life. He was still the same simple and unassuming personality who shared with me the experiences of his many and varied activities in the diocese of Jaffna. Service to humanity was almost uppermost in his mind and was his one and only concern.

Now Dr. Phillips is no more, but I am sure the people of all denominations of the Jaffna Diocese and in particular the parishioners of St. Mary's Cathedral young and old will cherish the memory of this great and large-hearted man for years and years to come. We are really wonderstruck to learn that in the somewhat brief span of his life he had achieved so much. I knew him travelling up and down to Vavuniya and Mannar at his own expense, long before the diocese

of Mannar was carved out of Jaffna, rendering yeoman service in the field of education and formation of the Catholic Laity according to the norms of Vatican II and rendering free service in recruiting members for the Jaffna Provident Fund Society of which he was the honorary President for a long time till his death. He was a gentleman at heart and to his finger tips. The talks he gave bear ample testimony to his erudition and his passion for christian values specially at a time when these values are misrepresented.

Inspite of his diverse involvements he had a profound attachment to his religion : nay it was his deep religious commitment that made him devote himself to the service of God and man with enthusiasm and great pleasure. He made his private visit to the Blessed Sacrament and recited his family rosary regularly. This was the secret of his spiritual strength.

Thus it is fitting that Dr. Phillips was chosen for the rare privilege of being the President of the Jaffna Diocesan Union consecutively for a long period after Mr. V. A. Alagacone the then M. P. for Mannar. He placed his whole family in the service of the parish.

He had been the livewire behind the Jaffna District Football Association and many other sports clubs and won the acclaim of the non-catholic brethren too.

Dr. Phillips had been snatched from us by death. Sorrow has entered our hearts and we mourn his passing away. But he lives in the hearts and minds of those who knew him, respected him and loved him.

In life he impressed me as a man of stoic resignation to the will of God.

It was very hard for me to be the first to break the sad news of his death in Madras, which was announced over the Indian Radio that night, to his sister and nieces who never expected that this would happen to him.

Let us extend our heartfelt condolences to his widow Moira and children Ranjith and Ajith. His death has been a great loss to his family, the catholic community and the Tamil people in general.

May his soul rest in the peace of the Lord.

Rev. Fr. S. Hilary Jebanesan

St. Mary's Cathedral,
Jaffna.

15th Aug. 1991

"I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith. Henceforth there is laid up for me the crown of righteousness, which the Lord, the righteous judge will award me on that Day and not only to me but also to all who have loved His appearing." — Timothy 4 : 7-8

Dr. Philips—A Model Pioneer

THE death of Dr. J. P. C. Philips has left an irreparable void in the Medical services of this part of the island. He was a conscientious and sympathetic Doctor who was ever prepared to treat even the poorest, even without charging a fee. He was a keen social worker and was also the Chairman of the Foot-ball Federation of Jaffna for several years.

He was the pioneer of the North Lanka Medical College. The rejection of eligible students to the Medical faculty due to the lack of place and Government policies led him to work out a scheme to satisfy the aspiration of these students. He therefore contacted all the other medical colleagues and proceeded to form the North Lanka Medical College.

His untimely death has been a big blow to this college.

The best tribute that we could pay him is to continue his ideals.

Dr. T. Gangadharan

The trouble with making intelligent suggestion is that you're apt to be appointed to carry them out.

— Gene Brown

**Taking his oath of office as an all-island J. P.
before Mr. Aseervatham, High Court Judge.**

Dr. J. P. C. PHILLIPS J. P. MY KINSMAN

THOUGH the late Dr. Phillips and I come from the same area in Jaffna Town yet I had not known him as a boy or had any contact with him or his family in our locality. I have no recollection of knowing him in St. Patrick's College, Jaffna as a student even though my career has been in the same College. This may be due to the vast gap in age between Dr. Phillips and myself. He must have been in the lower classes when I was in the upper classes and later left school and took up employment.

I heard and saw Dr. Phillips very much later when he set up his own practice in Jaffna Town. It was indeed very fortunate that God decreed that I should know him better and made him my kinsman when he married my brother's daughter. From then on I came to know him very closely and intimately. Within a short period he built up a very lucrative practice in Jaffna Town out-beating all other senior practitioners in Jaffna Town. His name and fame started spreading like wild

fire and patients flocked from all parts of the Northern Province. It could be easily said that the entire population in Jaffna town flocked to him for treatment. He commanded the love and respect of all communities, especially the muslims, as they had implicit trust in him.

The hard work, genuiness and implicit faith in the Lord Jesus and Blessed Mother Mary assisted him to make his practice grow rapidly and find a place for himself amongst leading people in Jaffna Town. I am pleased and proud to hear that his name and fame rocketed up soon after his marriage to my niece. They were a loving ever smiling couple who worked together in great harmony to assist one and all who came to them for help.

Dr. Phillips did not confine his interest to medical practice alone. He actively participated in all social, cultural and religious development in the North in general and Jaffna town in particular. It was he who gave the incentive for the development of Club cricket and Foot-ball in Jaffna. He gave a full flip to the dormant Jaffna Foot Ball League. He encouraged systematic training of Cricket Umpires and Foot-ball Referees. He held the post of President of the Association of both these games in the North for several years in succession. His interest in Athletics was equally strong. There were many an occasion when he had discussed Athletics with me and I was astounded to find the deep knowledge he had in these games.

His interest in religious affairs were even stronger. He was a great devotee of our Blessed Mother Mary and made it a point to find time, amongst his many duties, to rush to the jungle shrine of Madhu for every annual festival at least for a couple of days. He was a very disappointed man when he could not do this annual trip in recent years due to the war situation in this part of the country. He took a very keen interest in completing the Cathedral building and made very genuine efforts to raise funds. He was the President of the Laity Council of Jaffna Diocese for a number of years. He was a very staunch and ardent Roman Catholic who strictly followed the Teaching of Our Lord Jesus and the Holy Catholic Church. Rosary was his forte and one could find him and his wife reciting the Rosary together at dusk every day in the Church of Our Lady of Miracles.

He was a very good organiser and a 'go-getter'. He has been bestowed with the gift of selecting the correct persons to carry out his plans. The O. B. A. of St. Patrick's College was revitalised due to his untiring efforts. The 1974 and 1977 Carnivals and Exhibitions are memories of his talents of organisation. In fact I have heard people nick naming him as the Donavan Andree of the North. Both the Patri-

cian Institute of Higher Studies and the Patrician Industrial Institute are living monuments to his memory. He has helped many non-Christian organisations as well. Anyone who appealed to him for help was never sent away empty handed.

In the home situation, he made his family a grand example of what a Catholic family ought to be. He was deeply and genuinely attached to all his relatives. He not only helped his widowed sister and her children but also his parents-in-law and their children. He treated them as his own and went all out to settle them in life. In fact when in the Present world there is a lot of jealousy and hypocrisy even amongst own siblings and parents, Dr. Phillips has been a shining living example of how a true Christian should love his brethren. He never helped others looking for something in return. It is due to this that God blessed him immensely.

I am personally grieved that he should have finished his race in the world so soon, not waiting to see the fruits of his labour through his children. He has romped home at such a short age when we all expected him to bury us. I cannot go on anymore and invoke the Almighty to grant him eternal rest.

M. L. Gunasingham

Freedom suppressed and again regained bites with keener fangs than freedom never endangered.

— Cicero

A Patrician of Great Calibre

ST. PATRICK'S has produced men of great calibre. One of the greatest of them undoubtedly is Dr. J. P. C. Phillips who passed away in India on 31-5-91. He was a Patrician in every sense of the word. True to the motto of his Alma Mater "Fide et Labore" the motivating factor for all his actions was his implicit faith in God and high sense of dedication to whatever objectives he endeavoured to achieve. Undaunted he would forge ahead. Whenever he took a step forward he never looked back. In the process he would motivate his associates too for concerted action until the task was accomplished.

His pioneering efforts in the field of social activities were well known. Of the many and varied contributions he has made in this sphere, I shall refer in particular to the Patrician Institute of Higher Studies and the Patrician Industrial Institute of which he was Chairman of the Board of Directors from their very inception in 1976. His contribution to the success of the Institutes cannot be measured by words. Positive results stand out as a monument to his memory. The vast strides of progress over the years are ample proof. He was hard pressed for time as he was on call all the time at his nursing home, yet he would not miss a visit to the Institutes even for a few moments daily just to see how things were. These two Institutes had grown with him and he with them.

Dr. Phillips has left the impress of his personality and great qualities of head and heart upon all of us who came to know him. His demise now leaves a tragic loss and a depressing void in our midst. He is no more but his great spirit prevails and lives in our hearts as an inspired memory to all of us.

May he take his well earned reward in the peace of the Lord.

5/10 Press Lane.
Jaffna

George A. Gnanapragasam
(Chairman, Patrician Institutes)

மறக்கவும் முடியுமா ?

ஆயிரம் தொண்டு செய்தார்
ஆணிப் பொன்னாக வாழ்ந்தார்
தாயினும் மேலாம் அன்பைத்
தந்தெமைத் தாங்கிவந்தார்
தூயநல் மறையின் சேவைத்
தூணென நிமிர்ந்து நின்றார்
நோய்களைத் தீர்த்து நெஞ்சம்
நோகவே மறைந்து போனார்.

1987-ம் ஆண்டு
தைத்திங்கள் 6-ம்
நாள் யாழ் ஆயர்
அவர்களால் யாழ்
மறைவட்டப்
பொது நிலையினர்
கழகத்தின் தலைவ
ராக அமரர் மருத்
துவ கலாநிதி
“பிலிப்” அவர்கள்
நியமிக்கப் பட்டார்
கள். அக்கழகத்தின்
பொருளாளராக
நான் அவரோடு

இணைந்து கடமையாற்றும் பாக்கியம் பெற்றேன். “பிறர்க்குதவி செய்வதே பிறவியின் பயன்” என்ற உயர் நோக்கத்தோடு மருத்துவம், திருமறை, சமுதாயத் தொண்டுகளில் அவர் ஆற்றிய பெரும் பணிகளைக் கண்ணாரக் கண்டு அநுபவித்தேன். யாழ்ப்பாணத்தில் பல மாவட்டங்களில் பொது நிலையினர் கழகங்களை உருவாக்குவதில் அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்தார். சேமலாபநிதிச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் பதவியேற்றிருந்த அமரர், புதிய அங்கத்தவர்களைத் திரட்டுவதில் மன்னார், மடு, வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, முகமாலைப்பகுதிகளுக்கு எம்மிற் பலரை அழைத்துச்சென்று மக்களுக்கு அறிவுரைகள் வழங்கிச் செய்த தியாக சேவை வரலாற்றில் இடம் பெறத் தக்கதொன்றாகும்.

களியாட்ட விழாக்களில், விளையாட்டுத் துறைகளில், புனித பத்திரிகையார் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தில், அமரர் பிதாலோங் அவர்களது முத்திரை வெளியீட்டு விழாவில், பாப்பரசர் பிரதிநிதிகளை வர

வேற்கும் வைபவங்களில், மற்றும் யாழ். மாவட்டச் சமுதாய பொது நிகழ்ச்சிகளில் தம் பொன்னான நேரத்தை அர்ப்பணிப்பதில் காட்சிக்கெளியனாய், முயற்சியின் தேனீயாய், கடமையின் அவதார புருடனாய், அவர் காட்டிய பண்பின் மாட்சிமை வரம்பு கடந்தது. தியாகத் தீயிற் புடம் போட்டெடுத்த தங்கமாக அவரது வாழ்க்கை ஒளிபெற்றுத் திகழ்ந்தது.

தனிப்பட்டவகையில் எனக்கும் என் குடும்பத்திற்கும் மருத்துவ கலாநிதியவர்கள் செய்த உதவிகள் பலப்பல. என் தந்தையாகவும், உடன் பிறந்தவராகவும், மருத்துவராகவும், நண்பராகவும் காலத்திற்குக் காலம் அவர் கை கொடுத்த சம்பவங்களை வார்த்தைகளில் எடுத்துரைக்கவே முடியாது. 1983-ம் ஆண்டு மார்கழித்திங்கள் 31-ம் நாள், நான் நோய்வாய்ப்பட்டு மிக்க ஆபத்தான நிலையிலிருந்த நேரம் மருத்துவம் செய்தார். 3 மணித்தியாலங்களில் எழுந்து நடக்கும் வலிமை பெற்றேன். “நானை புத்தாண்டுத் திருப்பலியில் பங்குபற்றலாம்” என்று உற்சாகமளித்தார். மறுநாள் அவர் வாக்கு நிறைவேறியது. நான் ஆலயம் சென்று திரும்பினேன்.

ஊருக்காக வாழ்ந்தவர்கள் இறப்பதும் இல்லை; உலகம் அவர்களை மறப்பதும் இல்லை. தமது வாழ்வு முழுவதையுமே மக்கள் சேவைக்காக ஈடுவைத்த பெருமகன் யாழ். மண்ணில் உயிர்நீத்திருந்தால் பல்லாயிரம் மக்களின் கண்ணீர் மலர்மீது அவரது இறுதி ஊர்வலம் நிகழ்ந்திருக்கும். அஞ்சலிகளால் அவர் ஆன்மா குளிர்ந்திருக்கும்.

இறைவன் திருவடியில் மகிழ்ச்சியின் மடியில் அவர் என்றென்றும் வீற்றிருப்பார்.

எஸ். ஞானப்பிரகாசம்
தொழில் அதிபர்

ஞானம்ஸ் ஸ்ருடியோ
ஹோட்டல் ஞானம்ஸ்.

A PLEASING CONTEMPORARY

I am pleased to contribute an article for a Souvenir to be released by the St. Patrick's Old Boys' Association in memory of the late Dr. J. P. C. Philips.

So much has been said about his life, success and achievements after his premature death that I don't think I can bring out anything new about him in this article. But suffice it to say that he was my contemporary as a student at St. Patrick's College up to the University Entrance Examination; at the Medical College and the Catholic Medical Hostel; as interneer at the Jaffna General Hospital; and as Private Practitioner. Both of us hailed from the same area and practised there.

His life up to the time of graduation was one of hardships and turmoil. But he overcame these obstacles with courage determination and perseverance. Tuitions were more an exception than a rule during our college days. In this situation it is with a sense of pride that I recollect that our batch entered the University without a regular

Zoology teacher for the two years in the entrance class. We had four inexperienced teachers in all during this period with intervals where we had no teacher at all. The memories of the dissections of the rat, toad etc. on our own at our homes by both of us are very pleasant indeed.

I take pride in saying that our batch of students produced the best results for St. Patrick's College at the university Entrance Examination; except one all entered the University and I am happy to say that all are doing very well in life. The distressing feature is out of my contemporaries Dr. E. V. Bastiampillai who specialised in Obstetrics and Gynaecology and Dr. Philips died at the prime of their life and at the height of their fame.

At the Medical College he was a model student. His main and only objective was studies. He gave full concentration to his work and he had no diversions. He was with his books at the hostel or the library; and would spend his leisure hours in the wards gaining clinical experiences. At the hostel he was always confined to his room with his books, being the last to go to bed and the first to get up in the mornings. His only diversion if one may call it so, was tennis and table tennis, the latter of which he thoroughly enjoyed.

Both of us owe a lot for what we achieved to the guidance, encouraging advice and help extended by the late Bishop Dr. Emilianuspillai. If not for this, not only we but many others too,

could not have completed their course of studies.

As an interneer he was a devoted, duty-conscious and punctual house officer. He relieved much of the responsibilities of the Specialists under whom he worked so that their visits to the wards were reduced. The nursing staff were happy when he was on duty as most of the more difficult decisions about patients and nursing tasks were taken over by him. When on call duty, he would be in the ward before the call book could go back to the ward.

During the following three years or so we were separated. Dr. Philips continued for a year or so at Jaffna Hospital and then was transferred to Horowapothana and I was transferred to Kayts. However I gathered that he had continued his devoted service at Horowapothana. His zeal and enthusiasm created problems for him there. His services seemed to be damaging to the interests of a prominent Ayurvedhic Physician there. This physician used his local and political influence to harass Philips so much that it was a contributory factor to his premature retirement from government service and starting private practice in Jaffna. The Jaffna public should be thankful to this physician, for it was his action that precipitated Philips' entry into private practice in Jaffna.

There is nothing new that I can say about him as a private practitioner, because Philips had become a household name in many a home in Jaffna. Private practice in Jaffna at that time was the field of the old and experienced

and his entry into his field was just four years after graduation. He gradually built up his private practice and won the faith and confidence of all who sought his medical care and attention.

As a private practitioner I know how difficult the private practitioners' life in Jaffna is. Patients in Jaffna are very exacting indeed. They have no consideration even for the basic needs of the private practitioner. Each patient considers himself/herself to be the only patient and wants all attention and care devoted on himself/herself however trivial the ailment may be. They have no consideration for the other patients however serious their ailment may be. Even after his serious illness, exacting demands were made on him and he continued his dedicated service confined to his dispensary and room and this probably hastened his death.

His entry into the arena of social activities was marked by his nomination as Chairman of the Jaffna Hospital Committee. He was involved in the activities of various sports clubs and organisations. But his outstanding contribution was as Vice President of the Jaffna Branch of the St. Patrick's Old Boys' Association and as Chairman of the Patrician Institute of Higher Studies. He was instrumental in giving new vitality to the Old Boys' Association. He was the Chief Organiser of the Patrician Institute of Higher Studies and its present stature is due to his untiring efforts.

He was the Secretary of the North Lanka Medical College. This was a brain child of Dr. Xavier and his tireless efforts since its inception are praise-worthy.

His contribution in the field of sports will be appreciated when one considers the trying and unpredictable circumstances and times under which he was president of the Jaffna Football Association and the Jaffna Umpires' Association. The numerous tournaments he organised; the teams from other areas and foreign teams that were invited to play in Jaffna; the tournaments of the Jaffna team outside Jaffna bear ample testimony to his efforts.

The Presidency of the Jaffna Laity Council and the Jaffna Diocesan Provident Society which he held for many years illustrates his continued involvement in the activities of the Catholic Church.

In the light of these activities his appointment as an All Island Justice of Peace was one which he richly deserved.

The strain of being involved in all these activities, in addition to the demands of his patients, together with the high tensions of the day; and the difficult travelling problems that prevailed in Jaffna during the time of his grave illness were all contributing factors that hastened his death.

Jaffna is all the poorer by his death. His patients without a physician

in whom they had implicit faith and unfailing confidence; the Old Boys' Association and the Patrician Institute of Higher Studies without its chief architect; the field of sports especially football without its chief organiser; and the Jaffna Diocese without a stalwart and a driving force.

In the light of all these it is tragic to note that one who had so much influence and appreciation in Jaffna, at the time of his severe illness in India was destined to be without the company, comfort and help of all these who owed a lot to him. It is a further distressing feature that the Jaffna public could not even pay their last respect to him.

However I am sure that he will be long remembered by one and all who knew him and came into contact with him during his life.

A contemporary of mine at the Catholic Medial Hostel used to very often quote:

'Memories are shorter,

Memories of Service are painfully shorter'

I am convinced that this will be proved wrong in the case of Dr. Philips.

Dr. A. L. Abraham

671, Beach Road,
Jaffna.

You use a glass mirror to see your face; you use works of art to see your soul.

— Bernard Shaw

மனதில் நிறைந்த மக்கள் தொண்டன்

வைத்திய கலாநிதி ஜே. பி. ஸி. பிலிப்ஸ் அவர்களின் மறைவு, யாழ். மக்களைப் பொறுத்தவரை ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்பாகும். அவர் திடீரென எம் மத்தியிலிருந்து மறைந்தாலும், அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய நண்பர்கள், அவரிடம் பல வித உதவி ஒத்தாசைகள் பெற்றவர்கள், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர் கைபட்ட தும் நோய் நொடிகளிலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்கள் மனதில் அவருடைய நினைவுகள் என்றும் நீங்காமல் நிலைத்திருக்கும்.

“ எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்

— உய்வுண்டாம்

செந்நன்றி கொன்ற மகற்கு ”

என்பது பொய்யாமொழிப் புலவர் திருவள்ளுவர் வாக்கு.

இதற்கிணங்க மறைந்த வைத்திய கலாநிதி பிலிப்ஸ் அவர்கள் யாழ். மக்களுக்கு ஆற்றிய தன்னலமற்ற சேவைகளுக்கு நாம் என்றும் நன்றிக்கடன் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். மேலும் மறைந்த எமது அன்புக்குரிய டாக்டரின் பூதவுடலுக்கு எம்மால் செலுத்த முடியாமற்போன கண்ணீர் அஞ்சலிகளை, மரியாதை வணக்கங்களை இவ்விரங்கல் உரைமூலம் சமர்ப்பிப்பதில் மனநிறைவடைகின்றோம்.

தனியார் மருத்துவ துறையில் தனக்கென ஓர் இடத்தை தமிழீழத்தில் மட்டுமல்ல, அகில இலங்கை ரீதியிலும் மறைந்த டாக்டர் பிலிப்ஸ் அவர்கள் பெற்றிருந்தார். “பிலிப்ஸ் ஞாபகார்த்த தனியார் மருத்துவ மனை” 1965 ம் ஆண்டு ஆரம்பித்ததில் இருந்து வெற்றிக்கொடி ஏந்தி, விறுநடை போட்டதற்கு மறைந்த டாக்டர் அவர்களின் தனிப்பட்ட திறமைகளும், மெய்வருத்தம் பாராது, பசி நோக்காது தம்மை நம்பிவந்த நோயாளிகளின் நலனே மேலென எண்ணிச் செயலாற்றிய அவரது சேவை மனப்பான்மையுமே காரணமாகும். ஏழை பணக்காரர் என்ற வேறுபாடின்றியும், இரவு பகலென்று

பாராமலும், தம்மை நாடிவந்த நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சை அளித்துக் குணமாக்கினார். மருத்துவத் துறையில் அவர் ஈட்டிய வெற்றிகளுக்கு, அவருக்கிருந்த மனோபலமும் உடற்பலமும் உறுதுணையாக அமைந்தன. தமது வெற்றிகள் சாதனைகள் மூலம் தமிழ் சமூகத்திற்குக் கீர்த்தியையும் பெருமதிப்பையும் ஈட்டித்தந்த அந்த மாபெரும் மனிதரின் மறைவு இன்றும் எம்மால் ஏற்க முடியாத ஒரு நிகழ்வாக உள்ளது.

மேலும் ‘தரப்படுத்தல்’ என்ற நாகரீக மற்ற செயற்பாட்டினால் மருத்துவ பீடத்திற்கு அனுமதி கிடைக்கப்பெறாத திறமைமிக்க யாழ். இளைஞர்களின் கனவை நனவாக்கும் வகையிலும், சொந்த நாட்டில் நம் இளைஞர்களுக்கு மருத்துவக் கல்விவசதியை அளிக்க வேண்டுமென்ற உயர்ந்த இலட்சியத்தை மனதில்கொண்டும், யாழ்ப்பாணத்தில் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றை நிறுவுவதற்கு தமது செல்வத்தையெல்லாம் வாரி வழங்கினார். தமது உடல் நலத்தையும் ஓய்வு நேரத்தையும் தியாகம் செய்து, இந்நோக்கத்திற்காக அல்லும் பகலும் உழைத்து வெற்றியும் கண்டார். தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் அக்கல்லூரி தொடர்ந்தும் இயங்க முடியாத நிலையில் இருந்தாலும், தமிழீழ மருத்துவக் கல்லூரி வரலாற்றில் மறைந்த மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் அவர்களின் பெயர் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும் என்பது நிச்சயம்.

மருத்துவத் துறையில் மாத்திரமல்ல, விளையாட்டுத் துறையிலும் மறைந்த டாக்டர் அவர்கள் அதிக ஈடுபாடுடையவர். இளைஞர்களின் ஆளுமை, மன-உடல் வளர்ச்சியில் விளையாட்டு வகிக்கும் முக்கிய பங்கை உணர்ந்த அவர், அத்துறையின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆக்கபூர்வமாகச் செயலாற்றினார். யாழ். உதைபந்தாட்டக் கழகத் தலைவராகப் பல ஆண்டுகள் கடமையாற்றி, அக்

கழகத்தின் வெற்றிகரமான செயற்பாட்டிற்கு அயராது உழைத்தார்.

மேலும் மறைந்த டாக்டர் அவர்களின் வள்ளன்மை அவரின் நல்லியல்புகளில் முதலிடத்தைப் பெறுகின்றது. உதவிகேட்டு அவரை நாடியவர்கள், உதவி பெறாமல் திரும்பியதே இல்லை எனலாம். அவரின் உதவி தேவைப்பட்ட இடங்களில் தேவைப்பட்ட பொழுது, தாராளமாக மனமுவந்து வழங்கினார்.

மறைந்த டாக்டர் அவர்களின் ஆழமான இறை விசுவாசம் அவரின் நல்லியல்புகளுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல அமைகின்றது. தமது திறமையைக் காட்டிலும் கடவுளின் வல்லமையில் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். யாழ். கத்தோலிக்க திருச்சபையின் செயற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் அவர் முக்கிய பங்கெடுத்தார். யாழ். மறைவட்ட பொதுநிலையினர் சங்கத் தலைவராக இருந்து, அவர்களின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்காகவும், சமூக மேம்பாட்டிற்காகவும் பெருந்தொண்டாற்றினார். யாழ். ஆசனக்கோவிலின் இன்றைய ஏழில்மிகுந்த, கம்பீரமான கட்டட அமைப்

பிற்கு மறைந்த டாக்டர் அவர்களின் பெறுமதிமிக்க பங்களிப்பை எழுத்தில் வடிக்க இயலாது.

நிறைவாக வைத்திய கலாநிதி பிலிப்ஸ் அவர்களின் மறைவால் யாழ். மருத்துவத்துறை அனுபவமிக்க, ஆற்றல் மிகுந்த, சேவை மனப்பான்மை கொண்ட ஒரு மேதையை இழந்து நிற்கின்றது. ஆர்வமிக்க, செயல்திறமையுள்ள ஒரு தலைவரை விளையாட்டுத்துறை இழந்துவிட்டது. கத்தோலிக்கசமூகம் ஆழமான விசுவாசம் கொண்ட, பொதுநிலையினரை நெறிப்படுத்தி வழி நடத்திய ஒரு வல்லவனைப் பறிகொடுத்து நிற்கின்றது. சுருங்கச் சொன்னால் யாழ். சமூகம் பல துறைகளில் அயராது உழைத்த ஓர் ஒப்பற்ற சமூகசேவையாளனை இழந்து விட்டது.

எனினும் மறைந்த வைத்திய கலாநிதி பிலிப்ஸ் அவர்களின் புகழ் காலத்தால் அழிக்கமுடியாத தொன்றாகும்.

“ஒருவன் என் வார்த்தையைக் கடைப்பிடிப்பானால், என்னுமே சாகான்” (அரு. 8 : 51).

திருமதி ஆனந்தரதி அலோசியஸ்

‘ பிலிப்பு டாக்டுத்தர் ’

துன்பமென்னும் கடலைக் கடக்குந்
தோணி யவன்பெயர்
சோர்வென்னும் பேயை யோட்டுந்
சூழ்ச்சி யவன் பெயர்
அன்பெனுந்தேன் ஊறித்ததும்பும்
புதுமலர் அவன்பேர்
ஆண்மை யென்னும் பொருளைக் காட்டும்
அறிகுறி யவன்பேர்

— பாரதியார்

PHILLIPS THE PHYSICIAN

DOCTOR JOSEPH PATRICK CHRISTY PHILLIPS, Justice of Peace for Sri Lanka was a real physician in every sense of the word. Though a qualified Medical Graduate, yet he did not confine himself only to medicating for physical illness. He was a healer of body, soul and mind. My association and closeness with him extend to over the past three and a half decades.

I am so full of the knowledge of the various admirable qualities of this amiable personality that I do not know where to start and where to end. However, I shall attempt to confine myself to some of the different phases of life which have left a very great impact on me.

I first came to know the late Dr. J. P. C. Phillips in the latter part of 1953 or early part of 1954, when he came over to Anuradhapura as a member of the tutorial staff of St. Joseph's College, whilst awaiting the results of the Varsity entrance examination. He was introduced to me as a new member of the teaching staff of St. Joseph's College wanting accommodation. The very first sight of this young man had a great impact on me and attraction to him. He thus became a new member of "Desparados" – the 'chummery' we ran under that name.

During his short and brief stay in Anuradhapura, he became very very close to me. I found that he was attached to his home in Jaffna and would promptly leave for Jaffna on

Friday after-noons and return to A'pura on Monday mornings. It was during this period that I was called upon by the then Parish Priest of St. Joseph's Church Anuradhapura, the late Rev. Fr. M. S. Nallaiah O.M.I., to reorganise the Catholic Club which went into oblivion some years ago. Dr. Phillips followed me where-ever I went like a shadow, after school, carefully observing all I did. From the first day he started calling me "Annan" – an elder brother – and continued to address me in this term to the last, even in the midst of senior officials and strangers. I can even now recollect how happy and proud he felt at the opening of the revived Catholic Club with all Staff officers like Doctors, Engineers, and Judges attending. He expressed his sincere thanks and admiration to me for the work done.

When Christy left Anuradhapura to enter the university, I felt as if some part of myself had been taken

away. However he kept in contact with me for some years. As he was busy with his studies, even this contact decreased. Then I met him again when he was appointed as District Medical Officer of Horowapothana. I was transferred out of Anuradhapura to Vavuniya and once again there was a very brief break in our contact. We soon came together again when he set himself in private practice in Jaffna and I visited Jaffna very often to see my parental family. From then on our association was close and continuous, even though I was outside Jaffna, till he finished his assignment in this world and romped home to his Master.

For any person who sees Phillips for the first time, he appears to be a very stubborn, glum-looking person with a stern exterior. But once they talk to him, they discover the real person with a genuine and out-pouring desire to help every one. As a physician, his practice soared very high within a short period. I could confidently say that he outbeat all the other private practitioners in Jaffna town, who had been in practice decades before he started work. This only proves that he was considered to be a very kind, patient and effective physician. His name and fame as a physician went out of the boundaries of Jaffna Town and patients came to him from all over the Peninsula and even the Northern Province. The Muslim community in Jaffna District flocked to him. He won the love and respect of the Muslim community and was a special invitee in all their religious and social functions.

610
PH I
AR

He actively participated in and promoted all social, cultural and religious activities. His forte was sports. On feeling that Jaffna had plenty of talented young people in Soccer and Cricket and the absence of active club competitions in these games, he conferred with people interested in these games and picked up correct leaders amongst them to give new blood and vigour to the formation of sports Clubs in these games. He was elected the President of the Jaffna District Cricket Association and the Jaffna District Foot Ball Association and the League. He also gave his patronage to promote other indigenous games. It was during his presidency that the standard of Club cricket and foot-ball attained national standards.

He showed greater enthusiasm and drive in the promotion of all religious activities, specially that of his own Church. He was a shining example of a practising catholic. He was a very great devotee of our Blessed Lady. One could see him every day at dusk kneeling at the top of the church of Our Lady of Miracles, with his wife reciting the rosary. If due to some urgent engagement he missed the dusk duty at the church, he would make it a point to visit the church and recite the rosary before retiring for the day. I vividly recollect the appeal he made to complete the building of the Cathedral. He called it the headless body and pressed all of us into the service of finding ways and means to collect the funds. He held the post of head of the Laity Council of Jaffna for a number of years. Come what may, he would find the time to make his trip to attend the annual festival in the sylvan shrine of Madhu.

He was a very sad man when he could not make this pilgrimage for the past couple of years due to the disturbed situation in this part of the country.

He was one who followed his Master's words to the very letter. He strictly followed the commandment, 'love thy neighbour as thyself'. Yes, he did love every one, young and old rich and poor. He was one who believed in the saying 'let not the left hand know what the right hand gives'. He is one who shared his wealth. He did not hoard money and was not self-centered, looking only to the interest of his family and himself. He was devotedly attached to his widowed sister and her children. He extended this same attachment to his wife's siblings. More than all these he gave very generously to many who deserved but could not beg. He is one who never wounded a person knowingly. He was completely disturbed if some one was hurt by his actions and would not rest till he had made proper amends.

Phillips was utterly worried about the future of the education of Tamil youths. The restrictions placed on qualified youths for university professional education worried him. He had ideas of opening a Private Medical College in the North as far back as 1977. With this in mind he established the Jaffna Branch of the Independent Medical Practitioners' Association. When he found this was ineffective he organised the Jaffna Chapter of the College of general Practitioners of Sri Lanka. With this he got together a band of local medical practitioners and formed the North Lanka Medical

College. Since the authorities would consider approval of a private Medical College only if it was presented by a separate organisation and not a branch of any organisation, he organised the North Lanka College of Medical Practitioners and had this made into an Act of Parliament. In all these activities, he consulted me at every step. Correspondence is still on, regarding permitting of the 2 batches of students of the North Lanka Medical College to sit the 2nd MBBS Examination. But the originator is not here to see the results of his toils.

He built a name for himself as a great organiser. He has been endowed with the natural gift to lay hands on the correct persons to carry out different work. He virtually pushed me into building up the O. B. A. of S.P.C. in 1974 and from then on whipped up the enthusiasm of members as and when he felt their interest were waning. He literally dragged in all his friends and elected them to suitable places in office where they could function effectively. He drove every member with his magnetic influence and dynamic personality. The 1974 & 1977 Carnivals & Exhibitions held on the College grounds proved his ability to organise and run massive entertainment. In fact he earned the nick name of "Donvan Andree of the North." He never accepted 'no' for an answer from anyone. He would persuade the most unwilling and even opposing person to join him to work for the community. Branches of international clubs like the Lions and the Rotary competed with one another to make him a member of their Club, but he declined the offers with thanks and added that he would prefer to work with and for those who cannot join and participate in national or international organisations.

Dr. Phillips was wooed by local Political Parties to join their party and contest the Jaffna Seat for election to Parliament. In fact even national parties vied to drag him into their party without success. I am proud to say that he told those who approached him that he had to consult his friends who needed him most. He did consult us and we dissuaded him, pointing out that politics was not for a social worker. Politics gathers enemies but social work gathers friends. He bowed to the advice of his friends.

He is a very emotional person and is very alive to trivials but is able to analyse and control himself. Though he was a physician he could not afford to see his close friends suffering. I can recollect how when one of his close friends who was a heart patient and who had been resuscitated by him a number of times, had a severe heart seizure, which Phillips felt was beyond human assistance, he requested his assistants who were trying to resuscitate him to stop and to allow the patient to die in peace. His face completely changed and he shed tears unashamedly.

There are many more incidents that took place in our association of over 3½ decades that it is not possible to narrate them all here for want of time and space. However, I will be failing in my duty if I do not reveal the real force and drive that was the center axle in this human dynamo we knew as Dr. J. P. C. Phillips. I refer here to his partner in life, Mrs. Moira Phillips. From the day they were brought together by God till he breathed his last, Mrs. Moira Phillips was a tower of strength to him. It is stated that Dr. Phillips' name and fame sky rocketed after his marriage. She

had been through thick and thin with him in every sense of the saying. In addition to looking after the children and running the home, she assisted him in the nursing home when such occasions demanded. She kept pace with her husband's moods, knowing what he required even before he verbalised it. She had to organise parties, lunches and dinners to visitors at very short notice. She attended to everything with a smile. In addition to all this work she found time to upgrade the Cathedral Choir. I can feel and understand the great impact that the demise of her husband and the void created thereby, would have had on her. It must have been very tremendous but I am sure she has the courage and will power to live this down and guide her two little sons till they are able to stand on their own legs.

Dr. Phillips, like a candle, has burnt himself out in the service of God and man. As already stated herein, he did not look to the interest of his family alone. The rays of his love interest and service have spread out to all the people in the peninsula, irrespective of race or religion. On the stage of Life's Drama, he had played all the roles given to him creditably and has bowed out to receive his reward from his Creator. When he left for Colombo for the last time, I was lucky enough to meet him just before he got into the bus. His voice is still ringing in my ears. "Anna, I may not come back to see you", said he. I did not believe him at all then. He told me that a similar ailment had attacked a close relative of his earlier and it was then declared

as incurable. I in all sincerity told him that Medicine had taken vast strides of advancement and that he would come back. He agreed that medicine had advanced and that was the only ray of hope he had but added that he had a hunch that his days were numbered. I now realise that being a physician he had known better, though I feel cheated.

What pains me most is that he, who had lived in Jaffna in the midst of a large number of relatives, friends and patients had to breathe his last as an orphan in a strange land. Why did God do such a thing to one of His dutiful servants? But then, had he been here, he may have died very much earlier seeing the damages to his Nursing home, homes and other disaster around us. God probably wanted him to die in peace. I am aware it is not possible for me to understand the actions of God, which are all for the good. I try to visualise as to what would have happened if he had died in his own home in Jaffna, and there had been no troubles. Then

he would have received the grandest funeral that Jaffna ever saw. He had no enemies. He was one who went out to his enemy to make friends. There were no doubt, people who did not like him for reasons best known to them and hated him. I am quite certain that Phillips had no known enemy.

What shall I say in conclusion? As far as I am concerned, I feel I will not get a very sincere friend and brother like him again. To me, he is not dead. I am sure he will be in our midst. He loved the O. B. A. very dearly and the least that we can do to him is to continue to zealously guard and develop the O.B.A. to grow to greater heights. May the Good Lord, in his boundless mercy, forgive Christy Phillips all his faults in the past, which he may have committed knowingly or unknowingly and grant him eternal peace. I wish you Good Bye till we meet again in our permanent home.

Jaya Wijayaratnam

*Better keep yourself clean and bright; you 're
the window through which you must see the world.*

— G. B. Shaw

யாழ். உதைபந்தாட்டத்தின் வளர்ப்புத் தந்தை டாக்டர் பிலிப்ஸ்

யாழ்ப்பாணத்தில் உதைபந்தாட்டம் என்றால் டொக்டர் பிலிப்ஸ், டொக்டர் பிலிப்ஸ் என்றால் உதைபந்தாட்டம் என்று யாவரும் கூறும் வண்ணம் தன்னையே உதைபந்தாட்டத்திற்கு அதன் வளர்ச்சிக்கு மேம்பாட்டிற்கு அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து வந்தவர் கலாநிதி டொக்டர் ஜே. பி. சி. பிலிப்ஸ் (ஜே. பி.)

டொக்டர் பிலிப்ஸ் பல துறைகளில் விசேடமாய் விளையாட்டுத்துறையில் அதிவிசேடமாய் உதைபந்தாட்டத்தில் ஈடுபட்டு யாழ். மக்களுக்கு அரும்பெரும் தொண்டுகள் ஆற்றி வந்ததினால் அன்னாரை அறி யாதவர்கள் யாரும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பது அரிது.

இந்நிலையில் கலாநிதி பிலிப்ஸை அறி முகம் செய்ய விழைவது எஸ்கிமோவருக்கு பனிக்கட்டியைப் பற்றிக் கூறமுனைந்த கதை யாகத்தான் முடியும். ஆனால் ஒன்று, அவர் எஸ்கிமோவர்களையே குவீர்சாதனப்பெட்டி வாங்க வைக்கக்கூடிய ஆற்றல் மிக்கவர் என்பதனை அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய வர்கள் அறிவார்கள்.

மேற் கூறியது போல் அவர் ஆற்றல்மிக்க வராய் இல்லாதிருந்தால், 1974 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இற்றைவரையில் தொடர்ச்சி யாக 15 வருடங்களாய், போட்டிக்குப் பெயர்போன யாழ்ப்பாணத்தில் போட்டி ஏதும் இன்றி, யாழ். உதைபந்தாட்ட லீக் கின் தலைமைப் பதவியை ஏற்று எல்லோ ரும் ஒரே முகமாய் மெச்சத்தக்க வகையில் செயற்பட்டு, யாழ். உதைபந்தாட்டத்தின் வளர்ப்புத் தந்தை என்று பெயர் பெற முடியுமா?

ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் உதை பந்தாட்டத்தின் வளர்ச்சி மிக உயர்ந்திருந்

தது. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக 1973 — 1974 ஆம் ஆண்டு கால கட்டத்தில் யாழ் நகரில் உதைபந்தாட்டத்தின் தரம் மிகவும் மோசமடையத் தொடங்கியது. இதற்கு முக்கிய காரணம் அந்நாட்களில் யாழ் உதைபந்தாட்டச் சங்கத்தின் நிர்வாகம் நிலைகுலைந்திருந்தமையேயாகும்.

இதனைக் கண்ணுற்ற உதைபந்தாட்டத் தில் ஆர்வம் உள்ள சில பிரமுகர்கள், அருகிக் கருகி மரணவாயிலில் நின்ற யாழ். உதை பந்தாட்டத்திற்கு புத்துயிர் ஊட்ட, டொக் டர் பிலிப்ஸ் ஒருவரினாற்றான் இயலும் என்றுகருதி, அவரை யாழ். உதைபந்தாட் டச் சங்கத்தின் தலைவர் ஆக்கினார்கள்.

அவர்கள் ஆசை வீண்போகவில்லை. அன்று தொடக்கம் இறக்கும்வரையில், இன்னல்கள் பல மத்தியிலும் தனது கடினமான உழைப் பாலும் விடாமுயற்சியாலும் மிகப் பொறுப்புடனும், கண்ணியத்துடனும் யாழ். உதைபந்தாட்டத் துறையை தனது சேயி லும் மேலாக, நேசித்து, கட்டிக்காத்து வந் தார்.

அன்னாரின் அரும் பெரும் முயற்சியின் பயனாக தெரிவுக்கோஷ்டி, தேசிய ரீதியில் சிறந்த இரண்டாவது மாவட்டக் கோஷ்டி யாக தெரிவு செய்யப்பட்டு, யாழ். மக்க ளுக்குப் பெருமை தேடித்தந்தது. அதுமட்டு மல்ல, 1979 ஆம் ஆண்டு டொக்டர் பிலிப்ஸ் தனது சொந்த முயற்சியால், இலங்கை உதைபந்தாட்ட சம்மேளனத்தின் அனுசர ணையுடன், யாழ். உதைபந்தாட்ட தெரி வுக் கோஷ்டியை இந்தியாவிற்கு அழைத் துச் சென்று, இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் சுற்றலா ஒன்றை மேற்கொண்டு, இக் கோஷ்டி தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பங்குபற்றிய போட்டிகள் யாவற்றிலும் வெற்றியீட்டியதும் அல்லாமல், சுற்றில்

தமிழ் நாட்டின் தெரிவுக் கோஷ்டியையும் தோற்கடித்தது எக்காலத்திலும் நினைவு கூர்ந்து பொருமைப்படக் கூடிய சரித்திரத் தையே படைத்தது.

கலாநிதி பிலிப்ஸ் உதைபந்தாட்டத்தின் வளர்ச்சியில்மட்டும் அதிக அக்கறை கொண்ட வராய் இருந்தபொழுதிலும், முன்பு கூறியது போல், யாழ். நகரில் எல்லாத் துறைகட்டும் தன்னால் இயன்ற உதவிகளை, ஊக்கத்தை செய்து கொண்டே இருந்தார்.

வளர்ந்துவரும் இளம் சந்ததியினர் (தமிழில்) படித்து பயனடையவேண்டும் என்பதற்காக 'விளையாட்டுச் செய்திச்சுடர்' என்ற மாதாந்த சுஞ்சிகை ஒன்றினையும் தன் சொந்தச்செலவில் வெளியிட்டு வந்தார். அதன் ஆசிரியர் முன்னைநாள் தேசிய விளையாட்டு வீரர் திரு. எஸ். எம். மாட்டின் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

டொக்டர் பிலிப்ஸ் ஒரு சிறந்த பூப் பந்து விளையாட்டு வீரர் என்பது பலர் அறியாதிருக்கலாம். இவர் இலங்கை மருத்து வக்கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில், அதாவது 1955ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1960ஆம் ஆண்டு வரையில், மருத்துவக்கல்லூரியில் நடைபெற்ற பூப்பந்துப் போட்டிகளில் சம்பியனாக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். மேலும் சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தினரால் வருடா வருடம் நடாத்தப்படும் பூப்பந்தாட்டப் போட்டிகளிலும் வெற்றி பெற்று வந்தார்.

டாக்டர் பிலிப்ஸ் அவர்களைப்போல் ஓரளவு வசதியான நிலையில் உள்ளவர்கள், நேரத்தைக் கழிப்பது எவ்வாறு என்று தெரியாமல் நேரத்தைக் கொலை செய்து கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், டொக்டர் பிலிப்ஸ் தம்மேல் சுமத்தப்பட்டிருக்கும் பொறுப்பு

களைச் செவ்வனே நிறைவேற்றுவதற்காக, நேரத்துடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு இரவு பகல் என்றுபாராது அயராது உழைக்க வேண்டியவராய் இருந்தார்.

கலாநிதி பிலிப்ஸ் வகித்த பதவிகளில் ஒரு சில :-

1. தலைவர்—யாழ். உதைபந்தாட்ட லீக்
2. தலைவர் — விளையாட்டுச் செய்திச் சுடர் ஆசிரியபீடம்
3. இயக்குனர்—வட இலங்கை தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி.
4. ஆணைக்குழு அங்கத்தவர் — யாழ். செஞ்சிலுவைச் சங்கம்
5. தலைவர்—யாழ். யூனியன் கத்தோலிக்க சங்கம்
6. தலைவர்—யாழ். குருநகர் கலை, கலா சாரக் கழகம்
7. தலைவர் — திருநெல்வேலி வெலந்தன் நாட்டிய மன்றம்
8. உப தலைவர்—சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்.
9. தலைவர்—சென். பற்றிக்ஸ் இன்சிற்றி யூற்
10. தலைவர்—சென். பற்றிக்ஸ் கழகம்
11. தலைவர்—பற்றிசியன் கொம்பியூட்டர் பயிற்சி நிலையம்
12. மேற்குறிப்பிட்டவைகள் தவிர அநேக கழகங்களினதும், ஸ்தாபனங்களினதும் போஷகராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

இப்படிப்பட்ட சகல அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய சிறந்த விளையாட்டு வீரனை, சேவையாளனை, இடம் பொருள் ஏவல் அறிந்து வாரிவழங்கும் வள்ளலைப் போல் இன்னொருவரைக் காணவே முடியாது.

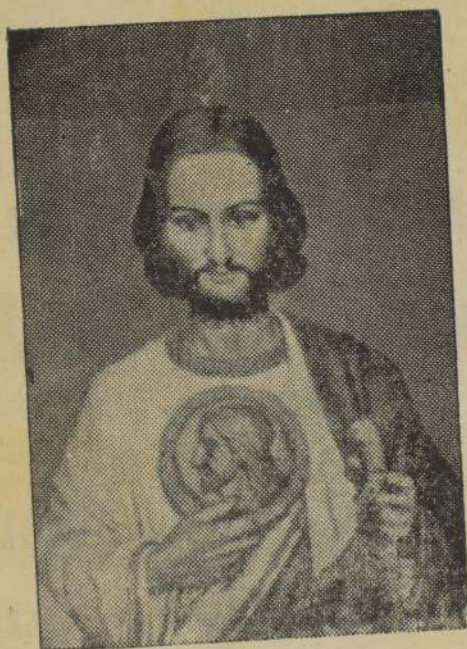
டி. ஏ. எம். குணசிங்கம்

With Tearful Remembrances

From

**St. JUDE THADDEUS
CENTRE**

392, Main Street,
JAFFNA,
SRI LANKA.

No. - 1, Jude's Avenue,
Ariyalai,
JAFFNA.

TEL. NO. **021—22695**

With Tearful Memories

&

THANKS.

**FOR BEST IN ALL BAKING ITEMS
CONTACT**

**PANDIYANTHALVU
BAKE HOUSE**

65 (189) Colombogam Road,
PANDIYANTHALVU, JAFFNA.

Patronise and see the difference

Prop :- **B. J. ARIYANAYAGAM**

FR. LONG A GREAT EDUCATIONIST

VERY REV. FR. T. M. F. LONG
O. M. I., M. A. (Cantab)

FR. LONG is the first foreign Catholic priest in North Sri Lanka to be honoured by the government. There have been great educationists in the Catholic educational field in the North but none of them have won the attention of the government to receive recognition as Fr. Long. It is therefore desirable that some description be given of the work of this great educationist.

In January 1921 Fr. Long left Mungret College, Limerick and the shores of Ireland to join his Irish predecessors in Sri Lanka. Prior to Fr. Long there were other Irishmen who came to Sri Lanka for missionary and educational work.

Mention must be made in particular to Rev. Fr. Charles Lytton who is reputed to be one of those responsible

for bringing the railway to Jaffna. It is not known that Fr. Lytton was such a staunch Irishman that when he was in hospital after a leg operation, Governor Manning visited him and told him that an Irish leg is being repaired by an English hand.

Out came the prompt reply from the sick man in bed "It is true it is an English hand but it is governed by the Irish Head". There was also Fr. Patrick Dunne who introduced shorthand into St. Patrick's.

It is stated that in the early part of 1898. he published a system of shorthand he had invented for the Tamil Language.

It is also reported that the late Joseph Gnanamuthu of the Ceylon Civil Service and later member of the State Council secured a distinction in the then Cambridge Local Examination in shorthand. These were the great Irishmen who left their homes and their people to work for us in this country.

When Fr. Long first came to Sri Lanka he was appointed to teach English in the Senior Form of St. Patrick's in Jaffna. Significantly he ended his lectures with the exclamation "God save Ireland". He did this a few times but got no response from the students

Subtle and clever as he was, he ended his subsequent classes by first saying "God save Ireland" and then saying "God Bless Ceylon".

This evoked a great response from the students and Fr. Long began to realise from the very beginning that the Jaffna man was as attached to this land as the Irish to their own.

Most people in Jaffna were deeply impressed by this tall Irishman who moved freely in the streets of Jaffna. People began to like him and they started singing the well known song "When Irish Eyes are smiling - They steal your hearts away". After some time Fr. Long left for Cambridge for further studies.

He returned to Jaffna and St. Patrick's and became the Rector of the school succeeding the great Fr. Mathews in 1937. During his period as Rector he made St. Patrick's what a former Prime Minister of Ceylon described in 1950 as "one of the topmost educational institutions in the Island".

The destiny of a country or an institution is largely determined by the person or persons who are at the helm. Therefore, the biographies of those who govern an institution become relevant and important.

As a teacher of English Fr. Long had no equal. The boys liked him, he liked the boys. The notes which Fr. Long gave them were stealthily distributed to other institutions which received them.

Fr. Long, had the rare quality of making students think and work on their own without being induced to do so. He took a special interest in the sports activities of the College. It was during his time that the Patrician Cricket Team which won the Lawyers' Shield in 1911 won it again. St. Patrick's became almost invincible in the playing fields.

In 1943 they won the Inter Collegiate Athletic Championship for the 10th year and in 1940 it also won the Triple Championship in cricket, soccer and athletics.

Leaders of our country, both heads of State and other important persons

often visited the College and showered encomiums not only on the way studies were conducted but also in the way the school was managed.

Fr. Long has done so much for St. Patrick's. He built classrooms, established libraries and playgrounds. These would continue to be monuments to his greatness. But the greatest monument is in the hearts of the students. He shaped and moulded the nature and dispositions towards life in the right way. He made them study and be independent citizens and uncompromising Catholics.

He did not confine his attention only to the school. He went out of the way to give the benefit of his genius to all the people of Jaffna, Hindus and Catholics alike. For some years no public men in Jaffna failed to seek his advice and no public movement in Jaffna was complete without his assistance. He was sometimes described as "Jaffna's Man of Destiny" and his contribution to the public life of Jaffna will never be forgotten.

By unanimous approval of the people of Jaffna his statue was set up in a distinguished public place. The Mayor of Jaffna and the Member for Jaffna both spoke highly of this event and the greatness of Fr. Long.

Almost every man in Jaffna is generally heard to say that Fr. Long's ear would always turn to the Jaffna man. The people of Jaffna will always remember his work and cherish his memory. He was an unfaltering leader. To him may be applied, the words of the poet.

*"Languor is not in your heart
Weakness is not in your word
Weariness not in your brow"*

by C. X. Martyn

Lighting the traditional oil lamp

At the

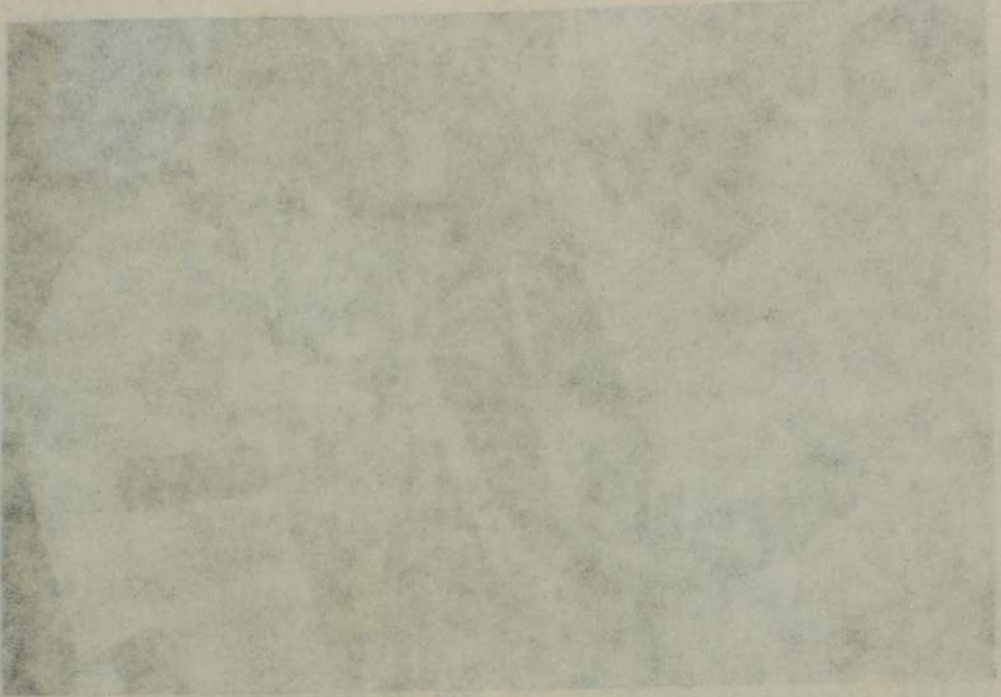
Fr. Long

Stamp

Issue

May 22, 1990

Making his speech

Lighting the traditional oil lamp

At the

At the

At the

At the

At the

At the

At the

At the

At the

At the

என் அன்பிற்கும், மதிப்பிற்குமுரிய டாக்டர்

காலங்கள் மாறலாம், எங்கள் கனவுகள் கலையலாம். ஆனால் நனவினில் நான் உங்களின் கீழ் வேலை செய்த நினைவுகள் மட்டும் நீங்காது நிலைத்து விட்ட நிலையில் எழுதுகின்றேன்.

ஓன்றா! இரண்டா! இருபத்தாறு வருடங்கள் வைத்தியராக இவ்வுலகில் செய்த சேவை மறக்கக் கூடியதா? நீண்ட இந்த வருடங்களில் ஒரு வருடத்தை நான் இழந்த தற்காக அன்றும், இன்றும், என்றும் வருத்தப்படுவதுண்டு. இருபத்தைந்து வருடங்கள், நான் வேலை செய்த காலங்களில் ஒரு கணமும் என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத இனிய நிகழ்வுகள்.

நீங்கள் எம்மை நண்பர்களாக அன்றோ பாவித்தீர்கள். நேரம் பிந்தி நாம் வந்தாலும் எம்மை நீங்கள் கடிந்து கொண்டதுமில்லை, விசாரிப்பதுமில்லை. இரவு, பகல் பாராது சேவை செய்தீர்கள். உங்களின் உடல் நலத்தைக் கூட பொருட்படுத்தாது பணி செய்ததன் பலனோ இன்று நீர் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்தமை.

நீங்கள் எம்மை எவ்வாறு நேசித்தீர்கள், எமது நலனில் அக்கறை செலுத்தினீர்கள். எம்மில் மட்டுமா எமது குடும்ப நலனில் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருந்தீர்கள். எமது வீட்டு துக்க, மகிழ்ச்சியான வைபவங்களில் எம்மில் ஒருவராகக் கலந்து கொண்டீர்கள்.

ஆனால் இன்று நாம் தாயை இழந்த கன்றாகத் தவிக்கின்றோம். கம்பிரமாக படிக்கட்டுகளில் இறங்கி வரும் உங்களை எங்கள் கண்கள் தேடுகின்றன. எவ்வளவு பெரிய நோய் என்றாலும், புன்சிரிப்புடன் இது என்ன பெரிய நோயே! என்று வைத்தியம் புரிந்த டாக்டர் எங்கே என்று நாம் மட்டுமா, உங்களின் ஒவ்வொரு நோயாளருமன்றோ கலங்கி நிற்கின்றனர்.

எங்களின் குடும்ப டாக்டராக நீங்கள் செய்த சேவைக்கு கைம்மாறு இன்றி கலங்கி நிற்கின்றோம். 13-08-90 அன்று சிகிச்சை பெறவேண்டி சென்ற உங்களைக்காண காத்திருந்த கண்களில் கண்ணீரை வர வழைத்து திரும்பாது நீங்கள் சென்ற தெங்கே? வெள்ளி விழா கண்ட சேவை போதும் என்றா பரமபிதா பாதம் தேடிச் சென்றீர்கள். உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்பதைத் தவிர வேறு வழியறியோம்.

வெள்ளி விழா கண்ட டாக்டர் இன்று வெள்ளை அடிக்கப்பட்ட கல்லறையில் உறங்காது கண்விழித்த நாட்களிற்காக ஒரேயடி யாக துயின்று விட்டார். ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கும்

K. V. மகாலிங்கம்
(பிலிப்ஸ் நேசிங் ஹோம்)

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வே — நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்த்திடல் வேண்டும் — இந்த
ஞானம் வந்தால் பின் நமக்கெதுவேண்டும்?

— பாரதியார்

Dr. J. P. C. Philips

Dr. Philips is dead, dead ere his prime; who will not weep for Philips?

IT is said that some men are born great, some achieve greatness while some others have greatness thrust upon them. Philips was one who was neither born great nor had he greatness thrust upon himself. But it was by dint of long sustained perseverance and hard work he attained the position he did in his short span of 59 years in this world.

As I said on another occasion, he was not born with a silver spoon in the mouth. Even the little wooden spoon that he was born with and which was to be his main prop in life was snatched away from him at the tender age of 6 or 7, when he lost his father. After that it was a life of struggle.

As a school boy he was a hero-worshipper of Fr. Timothy Long, his Rector at St. Patrick's. Fr. Long's Maxim that nothing is impossible with prayer and Our Lady's help and the famous "**Can do**" slogan of the same Fr. Long were the guiding principles and motto of Philips' life. This is the secret of his success and his meteoric rise.

The child-like love and faith he had in Our Lady led him through life even in the midst of calamities that beset him just before he left Jaffna for medical treatment.

He was like old Job. He was resigned, and took up the attitude 'God gave and He has taken, Blessed be his name.' Men of lesser faith may have pointed a finger and said behind his back "See what has happened to Dr. Philips and why?" But he was like the Rock of Gibraltar, unmoved and unassailed in the face of any storm. His was a Stoic Philosophical calmness and his demeanour was unruffled.

His health was failing and he was hoping against hope that God would spare him to see his son getting a good footing in life. This was what he expressed to me a few days before he left Jaffna when I went to Sillalai to meet him.

God's ways are inscrutable. This was not to be. The sacrifice that he was making had to be fulfilled whole and complete.

The son of Dr. Philips will not and cannot fail. God in His Providence will make this son who is a chip of the old block at least one bit better than the block itself. My wish and prayer is this.

My feelings and sympathies go out to and are with Moira Philips and the two children at this moment. My consolation and the word of advice to them is that they are not alone. The father of their family is now more with them than before. For Philips is with God and is in a better and more powerful position to help them. Philips has had his cup full of sufferings to expiate for the faults he might have committed here on earth. He had seen the edifices he built up crumble like a pack of cards before his eyes. Being a doctor he saw and felt his once iron-constitution melting away like a lump of ice. These were sufferings which could only have been borne by a noble soul.

He was of that stature where the elements were so mixed in perfect co-ordination and harmony that nature might stand up and say to all around this was a man!

S. F. Alphonsus

Vice-President,

O. B. A. St. Patrick's College, Jaffna.

Appreciation of the Late Dr. J. P. C. Phillips

‘THE Evil that men do lives after them’ says Shakespeare in one of his memorable plays, but in the case of the late Dr. J. P. C. Phillips it is quite contrary in that, the good and the service he did to humanity lives vividly after his death forever. I need not extol in detail the great service he rendered to the rich and poor alike, both in his professional career and his general life as a gentleman. The valiant courage with which he practised successfully his profession as medical practitioner was outstanding and worthy of emulation by his fellow practitioners. Whether it be day or night he was ready to serve the afflicted and relieve the sufferings of the people. This unique and singular quality was quite evident when people rushed to him in their desperate and helpless moments to his sick bed where he was confined. Even at this point there was the readiness to serve the people with his usual smile much concerned

more of the patients than his own failing health.

His success as a medical practitioner can be viewed from several angles. His trust in God was much more than in his ownself or in his treatment. His piety and reverence to God was more than anything else with regard to his profession. He was a man of great determination, devotion and dedication. He was much sought after by every person who needed his help which he gave readily and without any reservation.

Many people had heard, that patients who approached him with untold and unbearable suffering and pain returning with a smile within a few moments saying “அவருடைய கைபட்டால் போதும் எல்லாம் சரியாகிவிடும்.” So was his magical and mystical touch which relieved pain and suffering to many a poor sick person.

In his general life apart from his medical practice, he took part and was in the forefront of all activities, be it religious, educational or cultural. He not only participated in such activities but always took an active part and gave himself entirely and wholly to such activities to the finish.

His munificence knew no bounds. He readily and ungrudgingly helped those who appealed and approached him in their difficulties quite oblivious of the strata from which such person hailed. His magnanimity did not stop

at that; but carnivals, sports meets, soccer tournaments and even church festivals too, saw his valuable and dutiful contributions.

Although he was really sick he never displayed it or showed it in anyway or slacked his duty towards his community until he was completely disabled.

Well! We have not only lost a great medical man in the late Dr. J.P.C. Phillips but also a noble person who was much looked upon by the elite

and the poor alike. The Jaffna man is much the poorer in the death of Dr. J. P. C. Phillips. May the good Lord reward him abundantly for all his unstinted services rendered both to Him and to humanity. To quote the great philosopher Addison who once said,

"Man is a shadow and his life is but a Dream"

A. Antony J.P.U.M.
Attorney-at-Law, N. P.

A TOKEN OF GRATITUDE & LOVE TO DR. PHILLIPS

**YOU ARE EVER
IN OUR HEARTS AND MINDS**

MARIA HOTEL

அமரர் பற்றிய என் நினைவுகள்

“நீதிமானுக்கு ஒளி எழுகின்றது, நேரிய

உள்ளத்தவர்க்கு மகிழ்ச்சி பிறக்கின்றது” சங். 96 : 11

வைத்தியக்கலாநிதி J. P. C. பிலிப்ஸ் அவர்கள் இந்தியாவின் தமிழகத்தில் காலமானார் என்ற அவலச்செய்தி கேட்டு பெரும்துயருற்றோம். அமரர் அவர்களின் பிரிவு எம் உயிருள்ளவரை நினைவை விட்டு அகலாத ஈடுசெய்யமுடியாத பேரிழப்பாகும்.

இந்த மாமனிதரின் பணிகளை எத்தனை விதங்களில், எத்தனை வழிகளில் எடுத்துரைப்பது? இலைமறை காயாக எத்தனை பேருக்கு வாரி வழங்கியிருப்பார்? சேவைச் செம்மலாக, தனக்கென வாழாது பிறருக்கென எத்தனை துறைகளில் பணியாற்றினார்?

எந்த யாழ்மகனைக் கேட்டாலும் அறிந்திருக்கக்கூடிய வைத்தியனாக அரும்பெரும் பணிகளை வைத்தியத்துறையிலும், விளையாட்டுத் துறையிலும் மற்றும் பொதுத் துறைகளிலும் நிலைநாட்டினார். யாழ் நகரிலே தனியார் வைத்தியத் துறையிலே பெரும் பெயர்பெற்று விளங்கி பல முன்னோக்கான அடிகளைத் துணிந்தெடுத்தார். அல்லும் பகலும் சுக வாழ்வளிக்கும் வைத்தியனாக நல்லவர், வல்லவராகத் திகழ்ந்ததை எம் நெஞ்சிருக்கும்வரை மறக்கத்தான் முடியுமோ?

மதப்பற்று மிகக்கொண்டு நேர்மையாளனாக, நீதிமானாக வாழ்ந்து காட்டினார். உண்மையுள்ள ஒரு கத்தோலிக்கனாக செயலாற்றி மதக்கடமைகளில் சிறப்புற்ற பெருமகன் இவர். பொதுநிலையினரில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராக விளங்கி, யாழ் கத்தோலிக்க திருச்சபைக்கு பல வழிகளில் உறுதுணையாக விளங்கினார். பலர் வற்புறுத்திய போதும், அரசியலில் ஈடுபடாமல், அரசியல் கலக்காத வாழ்க்கையில் பொதுமக்களுக்கு தொண்டாற்றினார், ஏழை எளியவர்களின் வளமான வாழ்விற்கு அவர் ஆற்றிய

தொண்டுகள் கணக்கிலடங்காதவை. அன்னாரிடம் காணப்பட்ட அன்பும், பண்பும் இன்றும் மணம்வீசும் நறுமலராகவே உள்ளன. உழைப்பதில் மட்டுமல்ல கொடுப்பதிலும் நிறைவுற்றிருந்தார். முன்வந்து பல பொறுப்பான பதவிகளைக் கையேற்று திறம்பட புணிபுரிந்தார் எவ்வித பேதமும் இன்றி அனைத்து மக்களும் தினம்தினம் அவரிடம் உதவியை நாடிப்போவார்கள். பிறர்க்கு உதவும் மனப்பாங்கும் இவரது உயர்வான நோக்கங்களும் இவருடன் நெருங்கிப்பழகிய சிலருக்கு கிடைத்த அரிய வாய்ப்புக்களாகும்.

இத்தகைய ஒரு முதிர்ந்த சேவையாளனை, பல முன்னோக்கான பதவிகளை வகித்து வந்த இப்பெருமகனை வாழ்நாள் தோறும் நினைவஞ்சலிகளால் பூஜிப்போம். தனது அந்திமகாலத்தில் தமிழகத்தில் நோய் வாய்ப்பட்டிருந்தபோதும் யாழ்ப்பாணம் வரத் துடித்தாராம். சொந்தமண்ணின் மீது அவர் கொண்டிருந்த பற்றால் அவர் ஆற்றி முடித்த தொண்டுகள் அனைத்தும் யாழ் மண்ணுக்கே அர்ப்பணமாகின. வான் தாக்குதலால் சேதமுற்ற அவரது வைத்திய நிலையத்துடன் அவரது விதியும் அவரைத் தமிழகத்தில் கொண்டுபோய்ச்சேர்த்தது. ஆயினும் இறக்கும் வேளையிலும் இத்தனை நாள் அவர் வாழ்ந்து, பழகிய யாழ் மண்ணை, அவரின் உயிர் நண்பர்களை விட்டுப் பிரிந்தாலும், இறக்கும் தருவாயில் தன் மனைவி மக்களோடு கூட இருந்தார் என்பதே பெரும் மன ஆறுதலாகும். அவருடன் இவ்வாழ்வில் தக்கதுணையாக வாழ்ந்த அவரின் மனைவிக்கும் அவரின் அன்புப்புத்திரருக்கும் இறைவன் நிறைவான அருள்வளங்களை ஈந்தருள வேண்டுமென்று இறைவனைக் கைகூப்புவோம். அமரரின் ஆன்மா இறைவனின் திருப்பாதத்தில் சாந்தியடைவதாக!

ஏரோனி பிரான்சிஸ்

DR. J. P. C. PHILIPS

THE dismal news of the sudden exit of one as Dr. J. P. C. Philips in Madras was a stunning blow to his numerous friends and admirers, both rich and poor to whom he was verily a 'ministering angel' at his nursing home in Main Street, Jaffna. He held sway with his healing touch and relieved them of their physical as well as mental agony so much so "Dr. Philips, the Physician, par Excellence" became a household word in the peninsula.

Dr. Philips' fostering care and concern extended beyond his vast medical practice; he was in every sense a 'guiding star' a livewire of several progressive activities in spheres social, religious, educational, sporting and cultural. He was in every sense a sheet-anchor, so much so he was much sought after and found himself in the thick of every activity.

A distinguished old boy of St. Patrick's College, Jaffna, its non-formal educational wing, 'The Patrician Technical

Institute' remains a testimony to his labour of love which today is a boon to the youth of Jaffna.

A faithful churchman, he contributed his mite most lovingly and devotedly to the Catholic Church very lavishly. As President of the Jaffna Foot-ball League and the Jaffna District Football Association (JDFA) he rendered signal service to keep the ball rolling. A catalogue of his many merits will be too long to enumerate; suffice it to say that he has a rare-find; a visionary with a zeal and a mission that would astound even his severest critics, if he had any!

It is indeed a calamity that the community had to lose such a noble servant.

Frail and weaker vessels as we are, let us join his widow and children in giving him a distinct place in our memory and in praying for the repose of his soul in the kingdom of His Maker.

V. T. Sivalingam

Those who make the worse use of their time are the first to complain of its shortness.

— Jean de La Bruzere

The trouble with being punctual is that there is nobody to appreciate it.

— Franklin P. Jones

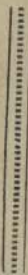
WITH DEEPEST SYMPATHIES
GRATEFUL REMEMBRANCES

CITY MEDICALS

THREE REASONS FOR OUR SUCCESS:

1. Every kind of drug available.
2. Manned by a staff of experienced pharmacists.
3. Prescriptions dispensed with absolute accuracy.

CITY MEDICALS

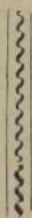
DISTRIBUTORS OF PHARMACEUTICALS AND SURGICALS.

AGENTS FOR MILK FOOD ITEMS

487, HOSPITAL ROAD, JAFFNA.

TELEPHONE No. 24191 - 2

A SINCERE MARK OF
RESPECT
&
GRATITUDE
TO
OUR LATE BELOVED CHAIRMAN

FROM:

PATRICIAN INSTITUTES

STAFF MUTUAL BENEVOLENT ASSOCIATION

59, ST. PATRICK'S ROAD,

JAFFNA.

ஆட்டம் முடிவெய்தியது!

S. கீனிபட் அன்ரனிப்பிள்ளை (யாழ். உ. சங்கம் — செயலாளர்)

“அன்பு நான் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோடு
ஐந்துசால் பூன்றிய தூண்”

இக்குறளின் பொருளாக வாழ்ந்தவர் வைத்திய கலாநிதி J. P. C. பிலிப் அவர்கள்.

இவர் ஏறக்குறைய இரு தசாப்தங்களாக யாழ் உதைபந்தாட்ட சங்கத்தினையும் தனது பலமான கரங்களால் பராமரித்து வந்துள்ளார். அப்பராமரிப்பாளன் இன்று இறைவனின் வலதுகரங்களில் அடைக்கலமாகி அருள்பெற்றுவிட்டார். அவரது கரங்கள் இன்று எங்களுக்கு ஆதரவாக வில்லை. கையிழந்த நிலையில் கலங்கும் எமது சங்கம் அவரது ஆத்மா சாந்தியடையவேண்டும் என்று கைகூப்பிநிற்கின்றது.

ஆயுட்கால உறுப்பினராக எமது சங்கத்தால் கௌரவிக்கப்பட்ட கலாநிதி அவர்கள் 1977-ம் ஆண்டுமுதல் சங்கத்துக்காற்றிய அரும் பணிகள் அளவிறந்தவை. எமது உதைபந்தாட்டச் சங்கம் உயிர்த்துடிப்புக்காக ஊசலாடிக்கொண்டிருந்த வேளை (1977ல்) சங்கத்தவரின் பணிவான வேண்டு கோளுக்குப் பணிந்து தலைவர் பதவியை தமதாக்கிக்கொண்டார்.

ஆண்டு ஒன்றின் நிறைவில் 1978-ல் பொங்கல் விழாவைப் பொறுப்பேற்று அதன் ஓர் அங்கமாக உதைபந்தாட்டப் போட்டி ஒன்றை உருவாக்கியமை இவரது உயர்ந்த நிர்வாகத்திறனுக்கு ஓர் உதாரணமாகும். மன்னார், மட்டக்களப்பு, வவுனியா, திருகோணமலை, கொழும்பு விளையாட்டுக் கழகங்களை யாழ்நகருக்கு அழைத்து உதைபந்தாட்ட இரசிகர்களுக்குப் பெருவிருந்தளித்தது மட்டுமன்றிச் சங்கத்தின் கடன் சுமையையும் கரைசேர்த்தார். முடியுமா என்று வினவியவர்கள் மூக்கில் விரல் வைக்கும் வண்ணம் முடித்துக் காட்டியவர்.

“செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்”

என் ஜீவனுள்ள நாளெல்லாம் நன்மையும் திருபையும் என்னைத் தொடரும்;
நான் கர்த்தருடைய வீட்டிலே நீடித்த நாட்களாய் நிலைத்திருப்பேன். ஆமென்.

சங்கீதம்: 22:6

கைகழுவிக்கைவிட்ட நோயாளிகளைக்கூட குணமாக்கி நடமாடவிடும் வைத்திய கலாநிதி அவர்கள் வெறும் கௌரவத்திற்காக விளையாட்டுத்துறையில் புகுந்தவரல்ல. புனிதவளன் உதைபந்தாட்டக் கழகத்தின் ஸ்தாபக அங்கத்தவர்களில் ஒருவர் என்றால் அவருக்கு அத்துறையில் இருந்த ஆர்வத்துக்கு அதைவிட அத்தாட்சியும் வேண்டுமா?

யாழ்நகர உதைபந்தாட்ட வீரர்கள் பிறர் எவர்க்கும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்ற வகையில் எம்மை இந்திய நாட்டிற்கு அழைத்துச்சென்று அங்கும் எமது திறமையை வெளிப்படுத்தியதுடன் 1979-ல் ஜேர்மன் உதைபந்தாட்டக் குழுவை யாழ்நகருக்கு அழைத்து வெளிநாட்டவரையும் எமது மண்ணில் காண்பித்தவர்.

எமது சங்கம் அங்காடிக் கூட்டமாகக் கூட்டங்களைக் கூட்டிய காலத்தில் சங்கத்துக்கென ஒரு கூடத்தைப் பிரதானவீதியில் 77-ம் இலக்கக் கட்டடத்தில் அமைத்து அன்பளிப்புச் செய்ததுடன் தலைவர் கிண்ணப்போட்டி ஒன்றையும் உருவாக்கி ஊக்கமளித்து அதில் பங்குபற்றியவர்களுக்கு அரிய பரிசில்களையும் அளித்தவராவார்.

“வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று”

விருந்தோம்பலில் விளையாட்டு வீரரை மகிழவைக்கும் இவர் நோவுற்ற வீரர்க்கு நோவகற்றும் தேவனாகவும் மதிக்கப்பட்டார். இவரது கரத்தால் உதவிபெற்று உயர்ந்த நிறுவனங்கள் ஒன்றிரண்டல்ல.

முடிவாக, யாழ் உதைபந்தாட்டச்சங்கம் உள்ளவரை இவரது புகழ் அழியாத தீபமாக ஒளிவிடும் என்பது உண்மை.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்”

PHILLIPS — 'THE MAN I KNEW

*"As for man, his days are like grass; he flowers like the flower of the field;
The wind blows and he is gone and his place never sees him again"*

DR. PHILIPS was not born with a silver spoon in his mouth. In view of the profession he was to follow, it may be appropriate to say, that perhaps he was born with a thermometer in his mouth.

He came of solid catholic stock and after a diligent academic career at St. Patrick's College, Jaffna, he entered the then Ceylon Medical College. After he passed out as a doctor, he served for a while at the General Hospital, Jaffna, before he set up private practice in his home town. By dint of hard work he built up a very successful practice which made him the envy of many a specialist.

Dr. Philips married the daughter of Mr. M. Jacob, the veteran teacher from St. Patrick's College, Jaffna who went on to become the first catholic

mayor of the Jaffna Municipal Council. He was a devoted family man as befits a good catholic. Not only did he look after the welfare of, to use the current phrase, his nuclear family (wife and children) but he was also very solicitous about his extended family (his mother, brother and sister).

He took a keen interest in his Alma Mater and was the Senior Vice President of the O. B. A. He was also the livewire of the Jaffna Foot-ball Association. His old school and the people expected more of him in the fulness of time; but God in his infinite wisdom, has summoned him to His bosom.

May his soul rest in peace.

Louis A. Paul
Jaffna.

*They are slaves who fear to speak
For the fallen and the weak;
They are slaves who dare not be
In the right with two or three.*

— J. R. Lowel

AT THE ANNUAL GET - TOGETHER
OF THE O. B. A.

With Mr. P. C. Antony, the Treasurer.

நெஞ்சம் மறப்பதற்கில்லை

வைத்திய கலாநிதி யோ. ப. கி. பிலிப்ஸ் அவர்கள் ஒரு சாதாரணர் அல்லர். சிறப்பாக வைத்து எண்ணப்படுபவர், போற்றப்படுபவர், நினைவு கூரப்படவேண்டியவர்.

இவர் ஒரு புன்னகை மன்னன். பொன்னகையாளன், நகைச்சுவையாளன், பல் துறை விற்பன்னன். பாரினர் போற்றும் பரோபகாரி. மாநிலம் கண்ட மக்கள் சேவையாளன். அனைத்து மக்களும் கொண்ட அன்பாளன். இன்சொல் பேசுவதில், இனிய செயல் புரிவதில் நிகரற்றவர்.

மற்றோர் குறிப்பறிந்து செயல்படுவதில் கர்ம வீரர். ஆபத்து வேளையில், எத்துறையாயினும் சமய சஞ்சீவி. தொடுக்கும் கருமங்களை அழகாக, அமைதியாக, அன்பாக நடத்தி முடிப்பதில் அவர் அவரேதான். எடுத்த எந்தக் கருமத்திலும் வீழ்ச்சிகண்டறியாதவர். சேவையிலே செம்மலாக, நற்செயலாளனாக, வன்செயல் அறியானாக, அன்பிற்கோர் அணிகலனாக, உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போனாக, உறவுக்கு நேசக்கரம் நீட்டுபவனாக என்றும் விளங்கினார் என்றால் இவரது பண்புசால் தகைமைதான் என்னே!

யாழ். மரியன்னை பேராலயம் அவரை என்றும் நினைவுகூரும். காரணம், பேராலயமானது குறைநிலையில் இருந்தபோது அந்நாள் பங்குத்தந்தை அருட்திரு யோ. பொ. இ. செல்வராசா அடிகளாருக்கு நெருங்கிய உதவுகரமாக விளங்கி, அதனைப் பூரணப்படுத்தும் பணியில் அவர் ஆற்றிய செயல்திறன், காட்டிய ஆர்வம், உவந்தளித்த ஒத்துழைப்பு, வகித்த பொறுப்பு, வழங்கிய வள்ளன்மை, தொடுத்த கருமங்கள், விடுத்த சவால்கள், முடித்த முடிவுகள் இவையாவும் காலத்தால் சாகாதவை.

அடுத்து தற்போதைய பங்குத் தந்தை அருட்திரு ச. ஹி. ஜெபநேசன் அடிகளாருக்கும் தனது பூரண ஒத்துழைப்பைக் காட்டத் தவறவில்லை. தனது பாசக் கரத்தையும், நேசக் கரத்தையும் நீட்டி, பேராலய செயல்

பாடுகளிலே நிறைவாகச் செயற்பட்டார். பேராலயத்தை அழகுக்கோலம் செய்யும் பணியிலும், முன்னாள் இந்நாள் பங்குத் தந்தையர்களின் வெண்பொன் விழாவிலும், மற்றும் உதவிப் பங்குத் தந்தையர்களின் நன்றி பாராட்டும் விழாக்களிலும் இன்னும் ஏனைய இனிய கனிவு நிகழ்வுகளிலும் கல்விலே கலைவண்ணம் கண்ட கவின் சிறப்பைக் காட்டத் தவறவில்லை.

பொறுப்புவாய்ந்த தொழிலிலே ஈடுபட்டிருந்தாலும், பொதுநலப் பணியிலே தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். அன்புப் பணியே ஆண்டவன்பணி என்பதற்கொப்ப வாழ்ந்து, வளர்ந்து காட்டினார். நேரந்தவறார்; கோபம் அறியார்; குழந்தை உள்ளத்தினர்; குறும்புப் பேச்சினர்; சமூகப் பணியும் சமயப்பணியும் தன்னிரு கண்களெனக் கொண்டவர்.

பக்திமானாக, பண்பாளனாக, பணியாளனாக, பரந்த நோக்குடையவராக விளங்கினார். அமைதி நடை, அடக்கமான பேச்சு, ஆணித்தரமான செயல், இளகிய நெஞ்சம், ஈகையில் தவறாமை, உண்மையின் உறவிடமாகி ஊக்கம்மிடு உழைப்பாளியாக, நன்மையின் நிறைவிடமாக, எல்லோர்க்கும் நல்லோனாக — வல்லோனாக விளங்கினார்.

கல்வித்துறையிலும், கவின் கலைத்துறையிலும், விளையாட்டுத் துறையிலும் விளங்கி நின்றார். மேற்படி துறைகளை நிறைவுடன் சிறப்புறச் செய்யவேண்டி அயராது பணியாற்றினார்.

இத்தகைய மாமேதையின் மறைவு, இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாதது. நிரப்ப முடியாதது. நெஞ்சிலே நிரந்தர இடம் தேடியுள்ளார். அன்னாரை நாம் மறப்பதற்கில்லை.

அன்னாரின் ஆன்மா இறைசந்நிதானம் வாழ இறைவனை வேண்டுவோம். அன்னாரது குடும்பத்துக்கு இறைவனின் ஆறுதலை வேண்டுவோம்.

மோ. தார்சியஸ்

எங்கள் ஐயா! அமரர் டாக்டர் J. P. C. பிலிப்ஸ்

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக — அஃதிலார்
தோன்றலில் தோன்றாமை நன்று” — வள்ளுவர்.

இப் பூலோகத்தில் எத்தனையோ மனிதர்கள் தோன்றி மறைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அனைவரும் மக்கள் மனதில் இடம் பெறுவதில்லை. அமரர் டாக்டர் J. P. C. பிலிப்ஸ் அவர்கள் அணையாச் சுடராய் அனைவர் நெஞ்சங்களிலும் குடி கொண்டிருக்கின்றார்.

நாங்கள், ‘ஐயா’ என்று அன்புடன் அழைத்த அமரர் டாக்டர் J.P.C. பிலிப்ஸ் அவர்கள் அமரராகி இன்றுடன் இரண்டு மாதங்களாகிவிட்டன. ஆனாலும் அவர் இறந்துவிட்டார் என்பதை இன்றளவும் எங்களால் நம்பமுடியவில்லையே! அவரது மரணச் செய்தி கேட்டு, கண்கள் எம்மை அறியாமலே கண்ணீர் சொரிந்தன, துக்கம் தொண்டையை உடைத்தது, தலைசுற்றத் தொடங்கியது. ஐயா! எவ்வளவோ கருமங்கள் உங்களால் ஆகவேண்டியிருக்க எங்களை விட்டு ஏன் இவ்வளவு விரைவில் மறைந்தீர்கள்?

நீங்கள் எங்கள்மேல் வைத்திருந்த பாசம் அளவிடற்கரியது. 25 வருடங்கள் உங்களிடம் பணிபுரிந்து நாங்கள் மருத்துவத்துறையில் கற்றது ஏராளம். எங்களை உடன் பிறப்புகளாகக் கருதி, சகல மருத்துவ விஷயங்களையும் கற்றுத் தந்த உங்கள் நல்ல மனம் யாருக்குமே வரப்போவதில்லை. நீங்

கள் இரவு பகல் என்று பாராது நோயாளருக்கு ஆற்றிய சேவைகளை என்னவென்று சொல்வது. எந்த நேரத்தில் போனாலும் டாக்டர் பிலிப்ஸ் நோயாளரைப் பார்ப்பார் என்று ஓடிவரும் சகலவிதமான நோயாளரையும், கவனமாகப் பார்த்து வைத்தியம் செய்த நீங்கள், நோயுற்றபோது உங்களைக் காப்பாற்ற எந்த டாக்டராலும் முடியவில்லையே. இதை எண்ணும்போதுதான் எங்கள் மனம் துன்பமடைகிறது.

மருத்துவத் துறையில் மட்டுமின்றி, யாழ்ப்பாண உதைபந்தாட்டக் கழகத் தலைவராக பல ஆண்டுகள் இருந்தமை, தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி ஸ்தாபிக்க முக்கிய புள்ளியாக இருந்தமை, சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி பழைய மாணவன் என்ற முறையில் அக்கல்லூரிக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள், இன்னோரன்ன சமூகத் தொண்டுகளில் பங்குபற்றியமை என்று உங்கள் பெருமையைக் கூறிக்கொண்டே போகலாம்.

ஐயா இன்று உயிரோடு இருந்திருந்தால் அவரது பணிகள், தொண்டுகள் தொடர்ந்துகொண்டே இருந்திருக்கும்.

அவரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

கு. பொன்னம்பலம்
பிலிப்ஸ் நேர்ஸிங் ஹோம் ஊழியர்

★

★

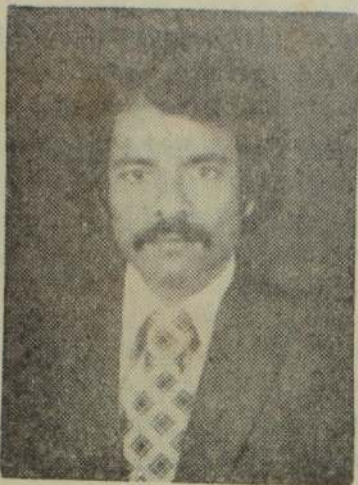
★

‘சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை’ யென்றே
தமிழ்மகள் சொல்லியசொல் அழிந்த மென்போம்
நீதிநெறியினின்று பிறர்க்குதவும்
நேர்மையர் மேலவர்; கீழவர் மற்றோர்

— பாரதியார்

மனிதருள் மாணிக்கம்

(எம் மத்தியில் வாழ்ந்து மறைந்த டாக்டர் J. P. C. பிலிப்ஸ் J. P.)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று.

என்ற வள்ளுவரின் கூற்றுக்கு மெருகூட்டிய
“லோங்” அடிகளாரின் அடிச்சுவட்டைப்
பின்பற்றிய மாணிக்கம்தான் டாக்டர்
J. P. C. பிலிப்ஸ் J. P. அவர்கள்.

தன் நலம் கருதாது சமூக சேவையி
னால் தனிப்பட்ட மனிதனாய் அணை
யாத தியாகச் சுடராய் ஒளி பரப்பிக்கொண்
டிருப்பவர்களின் வரிசையில் வைத்திய கலா
நிதி J. P. C. பிலிப்ஸ் அவர்களும் ஒருவர்
என்றால் அது மிகையாகாது.

எம் ஈழ மண்ணிலே பங்குனித்திங்கள்
19ஆம் நாள் 1932ஆம் ஆண்டு விசுவாசம்
மிகுந்த கத்தோலிக்க குடும்பத்தில் உதித்
தார். தனது கல்வியை யாழ். புனித பத்
திரிசியார் கல்லூரியில் கற்றார். பல்கலைக்
கழகம் சென்று வைத்திய கலாநிதியானார்.
ஒருசிறிது காலம் அரசினர் வைத்தியசாலை
களில் கடமை புரிந்த பிலிப்ஸ் அவர்கள்
தன் சொந்த மண்ணில் ஒரு வைத்தியசாலை
அமைத்து தனது மக்களுக்கு சேவைசெய்ய
எண்ணி பிலிப்ஸ் மருத்துவ மனையை ஆரம்
பித்து, இரவு பகல் பாராது அங்கேயே தங்கி
யிருந்து மக்களுக்குச் சேவை செய்துவந்தார்.
இளைஞனாய் இருந்த வேளையில் யாழ்.

சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியின் சிறந்த விளை
யாட்டு வீரனாய்த் திகழ்ந்த பிலிப்ஸ் அவர்
கள் வைத்தியராகியும் விளையாட்டுத்
துறையை ஊக்குவிப்பதில் பின்நிற்கவில்லை.
யாழ். உதைபந்தாட்டச் சங்கத்தின் தலை
வராக தனது இறுதி மூச்சுவரை இருந்து
வந்தார்.

வாழ்வு காலத்திலே தன்னையும்
உயர்த்தி தன் குடும்பத்தாரையும் உயர்த்தி
தன் கைப்பட செய்த வேலைகள், சமூக
சேவைகள், விளையாட்டுக்கள் யாவற்றையும்
திறம்படச் செய்து என்றும் எம்மனதில் மங்கா
இடம்பெற்றவர். யாழ். சம்பத்திரிசியார்
கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தில் ஒரு
புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கியவர்,
தொழில் கல்வி நிலையமென்ன, களியாட்டு
விழாவென்ன, கண்காட்சி விளையாட்டுக்கள்
என்ன உயர்ந்த யாழ். மரியன்னை பேரால
யக் கட்டடம் என்ன, வண. பிதா லோங்
அவர்களின் உருவச்சிலை என்ன, முத்திரை
வெளியீடென்ன, எல்லாமே அவரது அயராது
உழைப்பாலும் உன்னத உதவி ஒத்தாசைக
ளாலும் உருவானவைகளே.

எங்கு சென்றாலும் எந்த இடத்துக்
குப் போனாலும் தலைமைப் பதவிகள் அவ
ரைத் தேடி வந்தன. சுருங்கச் சொன்னால்
அரசியலிலும் அவரை இணைக்கப் பலர்
தெண்டித்தார்கள். அரசியலில் ஈடுபடா
மலே சமூக சேவைமூலம் மக்களுக்கு உதவி
செய்வதையே விரும்பிய டாக்டர் அவர்கள்
இறுதிவரையும் தன் சேவையைச் செயலிலே
செய்து காண்பித்தார். ஈற்றில் காலன்
அவரை வைகாசி 31இல் தமிழக மண்ணில்
வைத்து எம்மைவிட்டு பிரித்துவிட்டான்.

பகட்டில்லா சேவகனாய் பண்பிலே
உயர்ந்தவனாய் நெறிக்கொள் வைத்தியனாய்
நேர்மைக்கொள் சமூக சேவகனாய் ஊர் உயர
கலைப்பணிகள் பொதுப்பணிகள் செய்தவ
னாய் பேர்பெற்ற பெருந்தகையே, எம்மை
விட்டுப் பிரிந்தாயோ.

S. J. சகாயநாயகம்

யாழ். உதைபந்தாட்டத்தின் “தந்தை” டாக்டர் ஜே. பி. ஸி. பிலிப்

உலகில் தினமும் ஆயிரமாயிரம்பேர் பிறக்கிறார்கள்; இறக்கிறார்கள். ஆனால் மக்கள் மனதில் நிலையாக இடம்பெறுபவர்கள் ஒரு சிலரே. அந்த வரிசையில் அமரர் டாக்டர் ஜே. பி. ஸி. பிலிப் அவர்களும் ஒருவராகிவிட்டார்.

அமரர் டாக்டர் பிலிப் அவர்கள் வைத்தியத் தொழிலை ஆரம்பித்த காலத்தில் தானும் தன் தொழிலும் என்ற வட்டத்தினுள்ளேயே வாழ்ந்துவந்தார். இக்காலகட்டத்திலும் தன்னை நாடி வருபவர்களுக்கு தன்னால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்வதற்கு அவர் பின்நின்றது கிடையாது.

டாக்டர் பிலிப் அவர்கள் நினைத்திருந்தால், இலங்கையிலேயே ஒரு பிரபலமான அரசியல்வாதியாகத் திகழ்ந்திருக்கலாம். “யாழ் மேயர் பதவியும், யாழ். எம். பி. பதவியும் உங்களுக்குத் தருகிறோம்; எங்கள்கட்சியில் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள்” என்று இலங்கையில் அன்று முன்னணி வகித்த அரசியல் கட்சிகள் அழைப்பு விடுத்திருந்தன. இதே நேரத்தில், “யாழ்ப்பாணத்தில் உதைபந்தாட்டத்தின் தரம் சரியான தலைமைத் துவம் இல்லாத காரணத்தால் அழிந்து கொண்டு போகின்றது. அதன் தலைமையை ஏற்று விளையாட்டுத் துறைக்குச் சேவையாற்ற முன்வாருங்கள்” என்று பல விளையாட்டுக் கழகங்களும் அழைப்பு விடுத்திருந்தன.

அரசியலில் புகுந்தால் ‘ஆஸ்தியை’ மட்டும்தான் சேர்க்கமுடியும் விளையாட்டுத் துறையில் புகுந்தால், பல விளையாட்டு வீரர்களை உருவாக்கலாம். அதனால் வருங்கால இளைஞர் சமுதாயத்தை வீரமும் — தீரமும் உள்ளவர்களாக மாற்றலாம் என்ற உயரிய நோக்குடன் விளையாட்டுத் துறைக்குச் சேவையாற்ற முன்வந்தார்.

டாக்டர் பிலிப் அவர்கள் ஆரம்ப கல்வியை யாழ்ப்பாணம் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் கற்கும்போது சிறந்த உதைபந்தாட்ட வீரராகத் திகழ்ந்தார். தனது உயர் கல்வியை இலங்கை மருத்துவக் கல்லூரியில் கற்கும்போது இலங்கையிலேயே ஒரு ‘பற்மின்ரன்’ வீரராகத் திகழ்ந்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

டாக்டர் பிலிப் அவர்கள் 1969-ம் ஆண்டு யாழ். உதைபந்தாட்டச் சங்கத்தின் தலைவராக ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இக்காலகட்டத்தில் யாழ். உதைபந்தாட்டச் சங்கத்தின் நிர்வாகம் மிகவும் சீர்குலைந்த நிலையிலும், உதைபந்தாட்டத்தின் தரம் மிகவும் பின்னடைவு நிலையிலும் இருந்தது. அமரர் டாக்டர் பிலிப் அவர்கள் முதலில் நிர்வாகத்தைச் சீர்செய்து யாழ். உதைபந்தாட்டச் சங்கத்துக்கென ஒரு காரியாலயத்தை தனது பழைய மருத்துவ மனையில் திறந்து வைத்தார். பின்பு உதைபந்தாட்டத்தின் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக வெளியிடங்களில் இருந்து உதைபந்தாட்ட பயிற்சியாளர்களை தனது சொந்தச் செலவில் வரவழைத்து விளையாட்டு வீரர்களுக்கென பல பயிற்சி முகாம்களை நடத்தினார்.

டாக்டர் அவர்களின் முயற்சி வீண்போகவில்லை 1971-ம் ஆண்டு யாழ். உதைபந்தாட்ட தெரிவுக்கோஷ்டி இலங்கையிலேயே இரண்டாவது சிறந்த கோஷ்டியாகத் திகழ்ந்தது. யாழ். இளைஞர்களின் உதைபந்தாட்ட தரத்தை வெளிநாடுகளுக்கு எடுத்துக் காட்டவேண்டும் என்ற உயரிய நோக்குடன் 1979-ம் ஆண்டு யாழ். தெரிவுக் கோஷ்டியை அழைத்துக்கொண்டு தமிழ் நாட்டிற்கு சுற்றுலா ஒன்றை மேற்கொண்டார்.

இக்கோஷ்டிக்கு நான் காரியதரிசியாகச் செல்லும் பாக்கியம் கிடைத்தது. தமிழ்

நாட்டு உதைபந்தாட்ட சுற்றுலாவில் டாக்டர் பிலிப் மாபெரும் சாதனையை நிகழ்த்தியவர் என்றே கூறலாம். இச் சுற்றுலாவில் பங்குகொண்ட விளையாட்டு வீரர்களிடமோ அல்லது அவர்களுடன் சென்ற உதவியாளர்கள் இடமோ எதுவித பணமும் பெறாமல் பல லட்சம் ரூபாய் தனது சொந்தப் பணத்தைச் செலவுசெய்துள்ளார். அங்கு நடைபெற்ற உதைபந்தாட்டப் போட்டிகள் அனைத்திலும் வெற்றிவாகை சூடி தனது சுற்றுலாவை சிறப்பாக முடித்துக்கொண்டு நாடு திரும்பினார்.

“யாழ்ப்பாண உதைபந்தாட்டத்தின் தந்தை” என்ற சிறப்புப்பெயர் பெற்ற டாக்டர் பிலிப் அவர்கள், விளையாட்டுத் துறையின் சகல பிரிவுகளின் வளர்ச்சிக்காகவும் அயராது உழைத்தவர். தமிழ் இளைஞர்கள் விளையாட்டுத் துறையில் புரியும் சாதனைகளையும் வெற்றிகளையும் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டு முகமாக 1986-ம் ஆண்டு தனது சொந்தச் செலவில், “விளையாட்டு செய்திச்சுடர்” (The Sports News Reel) என்னும் தமிழ் மாத சஞ்சிகை ஒன்றையும் வெளியிட்டுவந்தார்.

இச்சஞ்சிகை ஆரம்பகாலத்தில் சிறந்த பணியை ஆற்றிவந்த போதிலும், நாளடைவில் ஒரு தனிப்பட்ட குழுவின் விளம்பர ஏடாக மாறிவருவதை உணர்ந்த டாக்டர்

அவர்கள் 1988-ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியுடன் அச் சஞ்சிகைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

விளையாட்டுத் துறைக்கு அரும்பணியாற்றிவந்த டாக்டர் அவர்களை கௌரவிக்கும் முகமாக 1988-ம் ஆண்டு தொடக்கம் “இலங்கை உதைபந்தாட்ட சம்மேளனம்” இவரை தனது மத்திய குழுவில் ஓர் அங்கத்தவராகச் சேர்த்துக்கொண்டது. 1969-ம் ஆண்டு முதல் யாழ். உதைபந்தாட்ட சங்கத்தின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட டாக்டர் அவர்கள் 1991-ம் ஆண்டு ஆரம்பகாலம்வரை அப்பதவியில் “முடிகுடா மன்னனாக”த் திகழ்ந்தார்.

டாக்டர் பிலிப் அவர்கள் தற்போது அமரராகிவிட்டார். விளையாட்டுத் துறையில் அவர் ஆற்றிவந்த சேவைக்கு உறுதுணையாகவும், பக்கபலமாகவும் செயற்பட்டுவந்த அவரின் “வழிகாட்டி” E. K. குமரையாவும் அமரராகிவிட்டார். இவ்விருவரும் தற்போது இல்லாத யாழ். உதைபந்தாட்ட சங்கம், மீண்டும் பழைய நிலைக்குத் தள்ளப் படுமா அல்லது அவர்கள் வழியில் வீறுநடை போடுமா என்பதனை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்.

“தேவா”

(J. F. R. A. காரியதரிசி, -
J. F. L. C. C. காரியதரிசி.

“சிலர் தங்கள் சொத்துக்களைப் பகிர்ந்தும் பெரும் செல்வர் ஆகிறார்கள். சிலர் தங்களுக்குச் சொந்தமல்லாதவைகளைக் கவர்ந்தும் எப்போதுமே வறுமையில் உழல்கிறார்கள். மற்றவர்களையும் பூரிக்கச் செய்கிறவன் தானும் பூரிப்படைவான்”

— பழமொழி. 11 : 24, 25

கலாநிதி ஜே. பி. சி. பிலிப்ஸ் ஜே. பி.

அவர்களின்

ஆளுமை

எழில் நகராகிய யாழ்நகரில் சேர்பெருஞ் சிற்றாராம் குருநகரில் புனித யாகப்பர் ஆலயத்திற்கு அருகில் ஓர் ஆரோக்கிய தீபம் கால்நூற்றாண்டிற்குமேல் தன் நிகரில்லாத சேவையை ஆற்றி, பலரின் உள்ளத்தை ஈர்த்துள்ளது. இதன் புகழாரம் யாழ் குடா முழுவதும் பரவியது. கொடூர நோய்களுக்கெல்லாம் குறுகிய நேரத்தில் சிறந்த மருந்து அளித்து உயிர்ப்பிச்சை அளிக்கும் வள்ளலின் பெருமை ஊரெங்கும் மூலைமுடுக்கெல்லாம் பரவியது. இந்தப் புகழ்பூத்த வித்தகர்தான் வைத்திய கலாநிதி ஜே. பி. சி. பிலிப்ஸ் ஜே. பி. ஆவர்.

உலகம் நிலையற்றது, வாழ்வும் நிலையற்றது. இது இயற்கை நியதி. ஆனால்.

உன்

சொல்லில்

செயலில்

எண்ணத்தில்

நடத்தையில்

நெஞ்சில்

WATCH Your Words

.. Actions

.. Thoughts

.. Character

.. Heart

விழிப்பாயிரு

ஒருவர் தமது ஆளுமையினால் அழியாப் புகழை நிலைநிறுத்துவதே சிறந்தபேறாகும். “ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு” என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக இறுதி மூச்சுவரையும் வைத்தியப்பணி, சமூகப்பணி, திருமறைப்பணி ஆகிய பெரும்பணிகள் புரிந்த பெருமகன் டாக்டர் அவர்.

இறைவனின் திருவுளத்தின்படி 31-05-91 இல் தமிழகத்தில் அமைதியாக மறைந்தார். இவரின் திடீர் மறைவு ஈழத்திலுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்குப் பேரதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அந்த மாமனிதன் யாழ்ப்பாணத்தில் இருள்மிகுந்த இடர்ப்பாடுகள் நிறைந்த காலகட்டத்தில் அளப்பரிய பணிகளை ஆற்றிச் சாதனை படைத்துள்ளார். இவரை நினைவுறும் தோறும், அவரது ஒவ்வொரு சிந்தனையிலும் செயலிலும் உள்ளம் உருகும், உணர்வுகள் உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்து நன்றிக்கடனாக கண்ணீர் என்ற பூக்களை மல்கும்.

ஆளுமை என்றால் என்ன என்ற வினாவுக்கு இன்றுவரையும் பூரணமான வரைவிலக்கணம் கண்டுபிடிக்கவில்லை. பின்வரும் கூற்றுமூலம் டாக்டர் பிலிப்ஸ் அவர்களின் ஆளுமையை ஓரளவு உய்த்துணரலாம்.

வைத்தியப்பணி :

இவர் தமது சீர்மைத் தொண்டைப் பூரணமாக நேசித்தார். இவரின் பணியில் இறையன்பும் பிறரன்பும் மிளிர்ந்தன. பொதுமறையாரின்

“நோய் நாடி நோய்முதல் நாடி அது தனிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்” (குறள் 948)

என்ற கூற்றுக்கு ஏற்ப சேவையாற்றியதினால் அரச வைத்திய சேவையை இளம் வயதில் துச்சமென மதித்து தூக்கி எறிந்து விட்டு, யாழ். மக்கள்மேல் கொண்ட தீராத அன்பினால் “பிலிப்ஸ் தனியார் மருத்துவ மனை”யை உருவாக்கிச் சிறப்புறப் பணி புரிந்தார். இவரில் உந்துசக்தி மிகுந்த ஆளுமை நிறைவாகத் திகழ்ந்ததினால் (A dynamic personaity) வைத்திய கலாநிதிகளுக்கு எல்லாம் துருவநட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்தார். யாழ்ப்பாண அரசு-தனியார் மருத்துவ நிறுவனங்கள் கைவிட்ட கொடூர நோயாளர்களை எல்லாம் அன்புடன் அரவணைத்து சிறந்த மருத்துவ சிகிச்சை அளித்த வள்ளல் அவர். பல்லாயிரக்கணக்கானோரின் ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கு வழிசமைத்த செம்மலை நன்றியுள்ளம் படைத்த மக்கள் ஒருபோதும் மறவார்கள்.

டாக்டரின் வாழ்வில் பல சோதனைகள், வேதனைகள் தொடர்கதையாக ஏற்பட்ட போதும் அவர் ஆழ்ந்த இறைபற்றும் கடின உழைப்பும் மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். இவரின் இன்சொல்லும் இனிய செயலும் அனைவரின் உள்ளத்திலும் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. டாக்டர் பிலிப்ஸ் அவர்கள் கடுகளவு கதைத்து மலையளவு சாதனைகள் படைத்துள்ளார். (A man of few words), இவர் அடிமட்ட வாழ்வில் இருந்து (Grass roots level) உச்ச நிலைக்கு (Top level) உயர்ந்த மாமனிதன் என்றால் அது மிகையாகாது. இவரின் உன்னத நிலைக்கு வித்திட்டவர் தவத்திரு கலாநிதி தாவீது அடிகள் என்று இவரே பலமுறை சொல்லியுள்ளார். தமது குருவுக்கு இறுதிமூச்சுவரையும் நன்றியுள்ள உத்தம சீடனாகத் திகழ்ந்தார்.

சமூகப்பணி :

டாக்டரின் சமூகப் பணிகளைப் பெரும் நூலாக வடிக்கலாம். சுருக்கமாகக் கூறின் யாழ் அன்னை ஈன்ற விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய சமூகஜோதிகளில் இவரும் ஒருவர் என்பது சாலவும் பொருந்தும், இவரின் பொதுத்தொண்டுகள் பல. அவற்றில் சாப் பாளராக, தலைவராக இருந்து பணிபுரிந்தார். அவரால் பதவிகள் மகிமையுற்றன. சில கழகங்கள் இவரை ஆயுட்காலத் தலைவராகத் தெரிவுசெய்வதில் போட்டியிட்டு வெற்றியீட்டின. இவரின் பொதுநலத் தொண்டினைக் கேள்வியுற்ற இலங்கை அரசு கூட நாடுமுழுவதும் உரித்துடைய சமாதான நீதவான் (J. P.) பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தது. இதனால் பட்டமே பெருமையுற வழிவகுத்த செம்மல் அவர்.

டாக்டர் பிலிப்ஸ் அவர்கள் எப்படித் தம் பிறந்த மனையையும் புகுந்த மனையையும் இருகண்கள் போன்று நேசித்தாரோ அவ்வாறு தமக்குக் கல்வி ஊட்டிய யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியையும் திருமறையையும் போற்றினார். அவற்றின் வளர்ச்சிக்கும், எழுச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் இறுதி மூச்சுவரை பெரும் பணிபுரிந்தார். இவர் தொண்டர்களுக்கெல்லாம் மேல்வரிச் சட்டமாகத் திகழ்ந்தார்.

சமூகப் பணிக்கே தம்மை அர்ப்பணித்த டாக்டர் எண்ணத்தில் உதயமாகிய பாரிய பணி வடஇலங்கை தனியார் மருத்துவக் கல்லூரியாகும். இதற்கு வித்திட்ட பிதாமகர்களில் இவரும் ஒருவராவர். அதன் வளர்ச்சிக்காக இரவு பகலாகப் பாடுபட்டு உழைத்த பெருமகன், “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற திருமூலரின் திருவாக்கிற்கு ஏற்பச் செயற்பட்டார். அறிவும் திறனும் ஆற்றலும் மிகுந்த தமிழ் இளைஞர்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் மருத்துவ பீடத்திற்கு அரசாங்கத்தின் ‘தரப்படுத்தல்’ கொள்கையினால் செல்லமுடியாத பாதிப்புற்று துயருறுவதை உணர்ந்து அவர்களின் துயரைத் துடைக்க இறுதி மூச்சுவரை

யும் அரும்பணிபுரிந்தார். தமிழ் மக்களின் மருத்துவ சேவைக்கு வைத்திய கலாநிதிகள் வாழையடி வாழையாக உருவாக்கம்பெற்று நம் மண்மீது பற்றுக்கொண்டு பணிபுரிய வேண்டுமெனத் திட்டம் தீட்டி அதனைச் செயல்படுத்த வழிகோலியவர். அவரின் கனவு நம் மண்மீது நனவாகுவதற்கு மருத்துவத் துறையைச் சார்ந்த நிபுணர்களும் ஏனைய புரவலர்களும் முன்வந்து செயல்பட்டால் டாக்டரின் ஆன்மா சாந்தி பெறும்.

பற்றீசியன் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனத்தின் தலைவராகப் பணிபுரிந்தது மட்டுமல்ல, அதனை உருவாக்கிச் செயல்படுத்திப் பல இளைஞர்கள் தொழிற்பயிற்சி பெற்று உழைத்து உண்பதற்கு நெறிப்படுத்திய வள்ளலையிட்டு வாயார மனமாரப்போற்றுவர்.

டாக்டர் பிலிப்ஸ் அவர்கள் யாழ். புனித பத்திரிசியார் பழைய மாணவ சங்கத்தின் (O. B. A.) மூத்த துணைத் தலைவராகப் பல்லாண்டு இருந்து பெரும் பணிபுரிந்தார். இவரின் உயிரூட்டம்பெற்ற ஆளுமையினால் கழகத்தில் எண்ணிலடங்காத பலசாதனைகள் நிகழ்ந்தன. இறைவன் இவருக்கு அளித்த வளங்களை பாரியைப்போல் கல்வி அன்னைக்கு வாரிவழங்கினார். இவரின் அயராத உழைப்பின் விளைவால் கல்வி அன்னை எழுச்சியுற்றாள்; பழைய மாணவ சங்கம் வளர்ச்சியுற்றது. யாழ், புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க வரலாற்று ஏட்டிலே பொன்னெழுத்துக் களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய சாதனை படைத்த பெருமகனையிட்டுக் கல்வி அன்னை புளகாங்கிதம் அடைகிறாள்.

திருமறைப்பணி :

டாக்டர் பிலிப்ஸ் அவர்கள் யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் கற்கும் காலத்தில் இறைவன்பால் நிரம்பிய ஞானசீலராகத் திகழ்ந்தார். பட்டங்கள், பதவிகள், பணங்கள் இவரை நாடி வந்தன. புகழ்பூத்த செம்மலாக இவர் திகழ்ந்தாலும் நாளாந்த வாழ்வில் உத்தம கத்தோலிக்கனாக வாழ்

ந்து குடும்பத் தலைவர்களுக்குக் கலங்கரை விளக்காகவும் திகழ்ந்தார். யாழ். தலத் திருச்சபைக்கு ஒரு வச்சிரத் தூணாகவும், யாழ். புனித மரியன்னை பேராலயப் பங்கில், பணியினால் ஒரு முடிகூடா மன்னனாகவும், யாழ். மறைவட்டப் பொதுநிலையினர் கழகத்தின் சிறப்புமிக்க தலைவராகவும் இருந்து பெரும் பணிபுரிந்தார். இவரினால் பொது நிலையினரின் பொற்காலமே பொலிவுற்றது. இவரின் வாழ்வில் அமலன் அருட்செல்வங்களையும் பொருட் செல்வங்களையும் வாரிகளையும் பொருட் செல்வங்களையும் வாரி வழங்கினார். அவற்றை அவர் அனைவருக்கும் பகிர்ந்து அளித்தார். திருநூலில் உள்ள யோபுபெருமான் போன்று இவருக்கு சோதனைகள், வேதனைகள் தொடர்ந்தாலும் இறைபற்று மிகுந்தவராக இறுதிமூச்சு வரையும் பணிபுரிந்து வாழ்ந்தார். இவர் மனிதநேயம்மிக்கவராகவும், ஏழை எளியவர்கள்மேல் அன்புள்ளவராகவும், திருமறைப் பணிகளுக்கும், சமூகப் பணிகளுக்கும் கைமாறு கருதாது தன் செல்வத்தை வாரிவழங்கினார். “நீ பிச்சையிடும்பொழுதோ உன் வலக்கை செய்வதை இடக்கை அறியாதிருக்கூடும். அப்பொழுது, நீ இடும் பிச்சை மறைவாயிருக்கும்; மறைவாயுள்ளதைக் காணும் உன் தந்தையும் உனக்குப் பிரதிபலன் அளிப்பார்.” (புனித மத். 6 : 3-4) என்ற இயேசுவின் அமுதவுரையைச் செயலில் இவர் காட்டினார்.

இலக்கியப்பணி :

கத்தோலிக்க கலை இலக்கிய வட்டாரத்தின் ஆயுட்கால காப்பாளராகவிருந்த பெருமை அவரையே சாரும். ஆலமர் மாவிருட்சமாகிக் காட்சியளித்தாலும் அதன் ஆணிவேர் நிலத்துக்குக் கீழிருந்து பணிபுரிவதுபோன்று இதன் முப்பரிமாண வளர்ச்சிக்கு மூலகாரணமாகவிருந்தவர் கலாநிதி பிலிப்ஸ் ஆவர். கத்தோலிக்க அறிஞர்களுக்கும் கலைஞர்களையும் ஏனைய சமயத்தவர்களையும் அவர்களின் படைப்புக்களையும் வெளிக்கொணர்ந்து பல்வேறு நூல் வெளியீட்டு விழாக்களையும் நடத்திய தனிப் பெருஞ் சிறப்பு அவருக்கே உரியது. அவரின்

இழப்பு எமக்கு ஈடுசெய்யமுடியாத பேரிழப்பாகும். எழுத்தாளரின் நூல் உருவாக்கத்தின் பிரசவ வேதனையை உணர்ந்த கலாநிதி பிலிப்ஸ் அவர்கள், நூல் வெளியீட்டுக்கு எவ்வளவுதாரம் ஊக்குநராகத் தொழிற்பட்டார் என்பதற்கு ஒருசிறிய நிகழ்ச்சியே தக்க உரைகல்லாகும்.

புனித மரியாயின் 2000ஆம் ஆண்டுபூர்த்தி விழா ஞாபகமாக யாழ். ஆயரின் அனுமதியுடன் “செபமாலைத் தியானம்” என்ற சிறிய நூலை உருவாக்கி மருதமடு மாதாகோவிலில் 1988-07-01இல் வெளியிடத் திட்டமிட்டோம். அதற்கு ஒருகிழமைக்கு முன் புதிய நூலை எம் காப்பாளரான கலாநிதி பிலிப்ஸ் அவர்களிடம் காட்டி ஆசிபெற முனைந்தோம்; முடியவில்லை. வழமையாக எமது வெளியீடுகளின் முதற் பிரதியை கலாநிதியிடம் கொடுத்து ஆசிபெற்று ஏனையோருக்குக் கொடுப்பது வழக்கம். இம்முறை கிடைக்கவில்லையே என்ற தீராத கவலையுடன் பலாலி ஆசிரியகலாசாலை கத்தோலிக்க நெறி பயிலுநர்களும் கத்தோலிக்க மன்ற உறுப்பினர்களும் ஏனைய நெறியைச் சேர்ந்தவர்களுமாகிய ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து நூறுபேர் மடுப்பதிக்கு யாத்திரை செய்தோம். மடுமாதா ஆலய முன்றலில் நிற்கும்பொழுது எனது அன்பிற்குரிய அன்னை திருமதி ரோசலின் துரையப்பா அவர்கள் கூறிய சிறுகதை என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. இற்றைக்கு நூறு வருடங்களுக்குமுன் எனது பூட்டன் அண்ணாவி திரு. தா. ஞானப்பிரகாசம் என்பவர் யாழ். சஞ்சுசைமாமுனிவர் அச்சகத்தில் பணிபுரிந்தவர், அவர் மடுமாதா பதி செல்லும் யாத்திரிகர்களுக்கு மடுமாதா பக்தி பரவசமுட்டும் பாடல்களை இயற்றி சிறிய நூல்வடிவில் விற்பது வழக்கம். மாட்டுவண்டிமூலம் அந்தக்காலத்தில் யாத்திரை செய்பவர்களுக்கு இவரின் நூல் பெருந் துணையாகவிருந்தது. யாத்திரிகர்கள் குழுவாகப் பாடிச்செல்வார்கள். மக்களுக்கு மடுமாதாமூலம் பலபுதுமைகள் கிடைத்ததாசவும் கூறினார். சிலவேளை அண்ணாவியார் தனது சிறிய இரு புத்திரி

களாகிய அன்னம்மாவிற்கும் சின்னம்மாவிற்கும் பாடல்களைப் பழக்கி மடுமாதாகோவில் முகப்பில் பாடல்களை இசைக்க சனக்கும் பல் கூடுவதுமட்டுமல்ல, துரிதமாக மாதாவின் பாடல்கள் அடங்கிய நூல்களும் விற்பனையாகிவிடும். அதன் சில பாடல்களை எனது தாயார் இராகத்துடன் இசைத்துப் பாடினார். அது இன்றும் என் காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது ‘செபமாலைத் தியானம்’ என்ற நூலை மடுப்பதியில் வெளியிடவும் எனது பூட்டன் வழி எனக்கும் இச்சிறிய தொண்டினைச் செய்ய வழிசமைத்த மரியன்னையை உருக்கமாக இறைஞ்சினேன். அவ்வேளை எனது அன்பிற்குரிய ஆசிரிய மாணவனும் இன்று யாழ். புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் மறை ஆசிரியராகப் பணிபுரிபவருமாகிய திரு. ம. யேசுதாசன் அவர்கள் ஓடிவந்து ‘நீங்கள் தேடிய பெரியார் மடுக்கோவில்முன்றலில் குடும்பத்துடன் முழந்தாட்டியிட்டுச் செபமாலை செபித்துக்கொண்டிருக்கிறார்’ எனக் கூறினார். எனக்கு அக்கூற்று சர்க்கரைப்பந்தலில் தேன் மாரி பொழிந்ததுபோல் இருந்தது. உடனே நேரத்தைப் பார்த்தேன்; மாலை 6 மணி. மு. திட்டமிட்டபடி மாதாவின் திருவுள்ளப் படி நிகழ்கிறது என மகிழ்வுடன் விரைந்து அவ்விடம் சென்றோம். செபமாலைத் தியானம் என்ற சிறிய அழகிய நூலை அவரிடம் கையளித்தோம். கலாநிதி பிலிப்ஸ் அவர்கள் புன்னகைபூத்த முகத்துடன் பெற்று, தமது அன்புத் துணைவியாருக்கும், புத்திரர்களுக்கும் மாமிக்கும் எடுத்துக் கொடுத்ததுமட்டுமல்ல, ‘இதன் உருவாக்கத்திற்கு ஏற்படும் செலவை உணருகிறேன்’ என்ற படி அன்பளிப்பு வழங்கினார். புனித மரியாயின் மகிமையையிட்டு நன்றியுணர்வுடன் ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்தோம். அவ்வேளை நற்றொண்டிற்கு கலாநிதி எமக்கு ஊக்குநராக இருந்துவந்ததையிட்டு மகிழ்வுறுகிறோம். அன்றைய நிகழ்ச்சி இன்றும் எம் உள்ளத்தில் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்துள்ளது.

டாக்டர் ஜே. பி. சி. பிலிப்ஸ் அவர்களின் சொல், செயல், எண்ணம், நடத்தை அனைத்

தும் தனக்கென வாழாது பிறர்க்காகவாழ்ந்த நெஞ்சிலிருந்து ஊற்றெடுத்தன அவை அனைத்தையும் இறை இன்பத்திற்கு அர்ப்பணித்தார். அவர் ஆற்றிய பணிகளின் ஒட்டுமொத்தமே அவரின் சிறந்த ஆளுமையைப் பறைசாற்றுகின்றது. இவர் தொண்

டிலே மெழுகு வர்த்தியாகவும், ஆற்றலிலே மின்விளக்காகவும், அன்பிலும் பண்பிலும் வைத்தியப் பணியிலும், சமூகப் பணியிலும், திருமறைப் பணியிலும் குன்றிலிட்ட தீபமாகத் திகழ்ந்தார். புனித சின்னப்பரின் அமுத மொழிகுச் சான்றாக

“சீரியதொரு பந்தயத்தில் ஓடினேன்,
ஒட்டத்தை முடித்துவிட்டேன்;
விசுவாசத்தைப் பாதுகாத்தேன்,
இனி எனக்கு இருப்பது ஒன்றே;
நல் வாழ்வின் பரிசான வெற்றிவாகை
எனக்காகக் காத்திருக்கிறது.....” (2 துமோ. 4 : 7)

இவர் வானவன் மலரடி சென்று பேரா பணிகள் மலரவும் இறைவனை இறைஞ்சு
னத்தத்தில் நிலைபெறவும், அவரின் இனிய வோம். எம்மால் இயன்ற பணி புரி
குடும்பம் ஒளிபெற்று வாழவும் அவரின் வோம்.

பிரான்சிஸ் சென். ரோச்
(துரை ஆரோக்கியதாசன்)

B. A. (Cey.), Sp. Trd., Dip. in Ed.

விரிவுரையாளர், பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை.
தலைவர் (கத்தோலிக்க கலை இலக்கிய வட்டம்)

“மனிதனை நம்புகிறவன் —

சமீக்கப்பட்டவன்; மனித பெலவீனத்தையே அவன் தன் வலிமையாகக் கொள்ளுகிறான். தன் இதயத்தை ஆண்டவரிடமிருந்து அகற்றுகிறான். நன்மை வந்தாலும் அதில் பலனைக் காணமாட்டான்.

ஆண்டவரை நம்புகிறவனோ —

ஆசிபெற்றவன்; அவன் நீருகில் நடப்பட்ட மரத்திற்கு ஒப்பாவான். கோடைக்காலத்திலும் அதற்கு அச்சமில்லை. அதன் இலைகள் பசுமையோடிருக்கும்; அது ஒருகாலும் கனி கொடாதிருக்காது”

— எரெமியாஸ் 17 : 5 - 8

The Secretary's Impressions

THE Old Boys' Association of St. Patrick's College is poorer today by the demise of the dynamic personality of our Senior Vice President Dr. J. P. C. Phillips. He was the live-wire of the Association. From the time the association was revived in 1974 Dr. Phillips was in the forefront playing the main role in all the activities. He along with the late Mr. P. Deva-rajah infused life into the OBA and brought it to the limelight. The grand shows, the colourful ceremonies and receptions, important events and much more were all planned and executed by him. No event of the OBA was too small for him. He was there to see all such events were organised in the best possible manner. The office bearers of the association were mere tools in his hands. It was Dr. Phillips who activated us in the performance of our functions. When I say the office bearers were tools in his hands I do not mean that he made use of them to foster his own interests. He motivated and inspired us into action in the interest of the Association and the Alma Mater. I think of the achievements of the Association. There was not one occasion where Dr. Phillips had not played the important role.

The OBA is just one of the numerous activities he was involved in. Wherever he was and whichever institution he belonged to, he worked with dedication. Success had been the net results in whatever venture he launched himself into. We had never seen him

down-hearted or depressed. Always cheerful and hopeful. He always worked with optimism and never looked back. He was a tireless worker. He was available at all times. In the middle of his nursing-home work, his family engagements, he was there to discuss with us and plan out the activities of the Association. I cannot think of one occasion or meeting where he was not present.

For all his good nature, perseverance and hard work God blessed him abundantly. He was gifted with a thriving profession, a devoted wife, beloved children and very attached relatives and a host of dear friends and well wishers. Only a very few people who were very close to him knew of the philanthropic disbursements he regularly made. He never had the heart to say 'no' to anyone who deserved assistance.

God who blessed him so well and through him bestowed services to the society suddenly turned cruel and struck with a vengeance. Dr. Phillips who never complained of a headache fell seriously ill. After early treatment in Jaffna he had to go to Colombo for intensive treatment. He was advised complete rest. That was a habit alien to Dr. Phillips. He strove hard to adhere to medical advice and recover from his illness. That was not to be. His natural instinct overtook his efforts at that. After a brief period of inactivity which made him feel better, he steadily moved into normal activities. This was the time when the late Rev. Fr. T.M.F. Long O.M.I.

Rector, St. Patrick's College, Jaffna was to be honoured with the issue of a postage stamp in his memory. He had great plans for the occasion. He retired himself and moved into action. He took upon himself the arduous task of organising for the great day by voluntarily assuming the role of chairman of the organising committee and worked with dedication to make the event a great success. He fulfilled the task. His efforts culminated in the grand function where the late Rev. Fr. T. M. F. Long O.M.I. was honoured 'A National Hero' by the government with the issue of a postage stamp in his memory.

His fate was in high pursuit. As the war broke out in the North and East again in June last year, he suffered a heavy blow. His nursing home and residence were shattered by the bombing of the Sri Lankan Air Force. He had to flee the area with his family to safety. The severe damages to his nursing home rendered him for the first time heart-broken and depressed. This aggravated his health and he fell sick again. He had to make the strenuous journey to Colombo for treatment again and from there to India, never to return to Jaffna alive or dead which was his fate.

Dr. Phillips is no more. We are very anxious to pay homage to him in recognition of his services to the association and the Alma Mater. How best can we pay our respects to him? Not by mere words of sympathy or messages of condolences, nor even by volumes of appreciations. The Association and the Alma Mater that were so dear to him should go on steadfastly and grow to greater dimensions. We must work unitedly to achieve this noble task that he worked for. That will be the most fitting tribute to our late dear Dr. Phillips. Let us make a firm resolution to actively associate with the activities of the association and the Alma Mater and thereby perpetuate his memory.

This issue of the 'Patrician Sunshine' is dedicated to the memory of this great personality. I thank the Editor Mr. W. J. P. Gnanaratnam and the members of the Sub Committee for the pains taken by them to bring out this special issue in memory of Dr. J.P.C. Phillips. I am also thankful to the distinguished personalities who have contributed articles and appreciations.

G. R. Rajasingam
Hony. General Secretary

If I be drunk, I'll be drunk with those that have the fear of God, and not with drunken knaves.

— The Merry Wives of Windsor I, i, 192, 193

Acknowledgements

THE preparation of this issue of the 'P. S.' was a rush job; all contributors to it had to work within narrow time limits. But to one and all it was a pleasant job, (emotional though) — a labour of appreciation, love and gratitude.

We thank all writers of articles and messages. They made the editor's job the pleasantest of all. As the contributions poured in we stood amazed to see the story of Dr Phillips' character and work unfolding itself to an extent and richness that surpassed our wildest anticipations; it was a revelation to us. Yet we feel no one writer could have done justice to Dr. Phillips; nor do we presume that this little brochure has achieved it

*We thank all 'back-room boys' — those behind the scenes — who collaborated in this work: we thank in particular **Mr. P. C. Antony**, Registrar of the Patrician Institutes and the treasurer of the OBA, who in commissioning us to undertake this work, brought to us something solid to hang on to when we felt bewildered and lost on receipt of the unexpected news of Dr. Phillips' sudden death in Madras. We make bold to say that it was due to Mr. P.C's incentive and sincere efforts (done with a genuine debt of gratitude to the late Dr.) that this memorial number has seen the light of day. He was the king-pin and the virtual editor cum publisher.*

We thank the members of the magazine committee; Mr. Ratnasingham for his untiring efforts in bringing in the articles; the OBA Secretary Mr. Rajasingham for helping in every detail and last but not the least the Manager and the workers of St Joseph's Catholic Press for a job well done. Thank you very much indeed.

Editor

10 BEATITUDES

(FOR FRIENDS OF THE AGED)

1. *Blessed are they who understand my faltering steps and palsied hand.*
2. *Blessed are they who know that my ears today must strain to catch the things they say.*
3. *Blessed are they who seem to know that my eyes are dim and my wits are slow.*
4. *Blessed are those who looked away when coffee spilled at table today.*
5. *Blessed are they with a cheery smile who stop to chat for a little while.*
6. *Blessed are they who never say "you've told that story twice today".*
7. *Blessed are they who know the ways to bring back memories of yesterdays.*
8. *Blessed are they who make it known that I'm loved, respected and not alone*
9. *Blessed are they who know I'm at a loss to find the strength to carry the cross*
10. *Blessed are they who ease days on my journey home in loving ways*

— Esther Mary Walker

University of Jaffna
249850

Library

We Remember Dr Phillips with Gratitude

ARUL ELECTRICALS

ELECTRICAL CONTRACTORS, ENGINEERS & MERCHANTS

110 Stanley Road,

JAFFNA.

AT THE OPENING OF ARUL ELECTRICALS

BEING WELCOMED AT THE ENTRANCE

WITH LOVE & GRATITUDE

*With our deepest Love & Gratitude to our late
beloved Chairman*

From :

The Patrician Institute of Higher Studies

FOR

- **COMPUTER PROCESSING COURSES**

- (I) Computer Programming in Basic Language and Disk Operating System
- (II) Lotus 123
- (III) Word Processing

- **QUANTITY SURVEYING (City and guilds)**

- **DRAUGHTSMANSHIP**

- **SHORTHAND & TYPING**

- **MOTOR MECHANISM**

- **MOTOR WINDING**

- **LATHE OPERATION**

- **ARC WELDING**

- **ELECTRICAL WIRING**

- **PLUMBING**

- **MECHANISED WOOD WORK**

- **MASONRY**

- **ENGLISH — SPOKEN & WRITTEN**

- **GENERAL ELECTRICIAN**

PATRICIAN INDUSTRIAL INSTITUTE

FOR

STEEL FABRICATES & WOODEN FURNITURE

FOR FURTHER DETAILS CONTACT

PATRICIAN INSTITUTES

59, ST. PATRICK'S ROAD,

JAFFNA.